

VIVA LA MUSICA

een klucht van

LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal@gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:de auteur
n met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

PHILIPPE THIRION, een violist (35 jaar)
CATHERINE LAURENT, zijn **vrouw**, een architecte (35 jaar)
CLAUDE BAUDOIN, een orkestleider (50 jaar)
NATHALIE BATAILLE, een hostess (30 jaar)
GISELE CASTELEYN, een keukenhulp (25 jaar)
BERNARD PONCELET, een pianist (40 jaar)
ODETTE LAVIGNE, zijn **vrouw**, restauranthoudster (35 jaar)

DECOR:

Een knus ingerichte bungalow, die dienst doet als buiten-
verblijf.

Links is er een eethoek, rechts een zithoek.

Links voor is er een deur naar de keuken, en achter een
deur naar de studio waar Philippe muziek maakt.

Achter is er links een deur naar de hal, en rechts een
deur naar de logeerkamer.

Rechts achter hebben wij een deur naar de badkamer, en
voor de deur naar de slaapkamer.

Een kast, een serveerkarretje, enkele bijzettafeltjes en
een lampadaire geven de kamer een gezellige sfeer.

EERSTE TAFEREEL

(De bel gaat, in de kamer beweegt er niets. Weer gaat de bel. Nu neemt Philippe, die lui op de zit-hoek ligt, langzaam de krant van zijn gezicht. Traag komt hij recht. Een derde keer gaat de bel.)

PHILIPPE- Hoe kan dat nu? Niemand weet, dat ik hier ben.

(Traag begeeft Philippe zich naar de hal. Even later komt hij terug met Bernard.)

BERNARD- Dat duurde nogal!

PHILIPPE- Hoe wist jij, dat ik hier ben?

BERNARD- Eerst heb ik bij jou thuis aangebeld, maar daar kwam niemand opendoen.

PHILIPPE- En mijn vrouw dan?

BERNARD- Cathérine was nergens te bespeuren, ook niet in haar bureau. Ik dacht: "Dan ga ik eens kijken in hun buitenverblijf."

PHILIPPE- Ik kom hier om te rusten!

BERNARD- (Wat ironisch) De laatste tijd doe jij niets anders meer!

PHILIPPE- Omdat ik het nodig heb!

BERNARD- Toch geen ruzie met Cathérine?

PHILIPPE- Zijn dat jouw zaken?

BERNARD- (Geamuseerd) Als je haar moe bent, laat je mij maar iets weten! Ik ben kandidaat overnemer!

PHILIPPE- (Ironisch) En je eigen vrouw dan?

BERNARD- (Geamuseerd) Dat is er eentje voor thuis, en Cathérine voor in mijn buitenverblijf!

PHILIPPE- Tussen Cathérine en mij loopt het nog altijd goed! Te goed!

BERNARD- Te goed? Hoe kan zoiets? (Geamuseerd) Zij vraagt **toch niet te veel 'inspanningen' van je?**

PHILIPPE- (Wat geprikkeld) Op zo'n onnozelheden antwoord ik niet,.. Wat kom jij hier doen? Ik neem aan, dat jij een reden hebt, om mij hier te komen lastigvallen?

BERNARD- Een heel goede zelfs! Zoals jij weet, moet ik iedere

avond piano spelen in het restaurant van mijn vrouw.

PHILIPPE- Dat heb jij mij verteld.

BERNARD- Nu kom ik jou vragen, mij daar eens één avond te **vervangen**.

PHILIPPE- (Alles behalve enthousiast) Ik ben violist.

BERNARD- Jij kan ook piano spelen.

PHILIPPE- (Wat ironisch) Wat klungelen, bedoel je?

BERNARD- Jij speelt uitstekend, als jij dat wil!

PHILIPPE- In het openbaar kruip ik nooit achter een piano!

BERNARD- (Wat plagerig) Toch om je beste vriend uit de nood te helpen?

PHILIPPE- (Ironisch) Beste vriend? Jij kent mij ook maar, **als jij mij nodig hebt! Wat heb jij weer aan de hand?**

BERNARD- (Onschuldig) Niets speciaals. Een ex-vriendin van mij die al enkele jaren in het buitenland verblijft, komt volgende week nog eens naar ons land. Zij nodigt mij uit voor een avondje.

PHILIPPE- Vraag dan je vrouw, dat zij die avond enkele cd's draait.

BERNARD- Zij weet niks af van het bestaan van die vriendin! Het moet voorkomen, alsof jij mij eens graag een avondje vervangt. Alsof het voorstel van jou uitgaat.

PHILIPPE- (Wat verontwaardigd) Jij wil dus, dat ik jou help je vrouw te bedriegen?

BERNARD- Wie spreekt er hier van bedriegen?

PHILIPPE- Waar hebben jullie afgesproken?

BERNARD- Op haar hotelkamer.

PHILIPPE- En wat zijn jullie daar van plan?

BERNARD- (Geamuseerd) Dat weet ik nog niet.

PHILIPPE- (Ironisch) Alleen maar wat cd's beluisteren?

BERNARD- (Geamuseerd) Zoiets.

PHILIPPE- (Ironisch) In welke houding? Vertikaal of horizontaal?

BERNARD- (Geamuseerd) Dat weet ik je achteraf te vertellen.

PHILIPPE- Ik wil hier niets mee te maken hebben! Ten andere,

mijn tijd van muziek maken is voorbij.

BERNARD- Daar gaan wij weer!

PHILIPPE- Waar kom ik als muzikant nog aan de bak?

BERNARD- Ik bied jou een kans **aan**, en jij grijpt ze niet!

PHILIPPE- (Wat schamper) Voor **één** enkele avond! En dan nog achter een piano!

BERNARD- Speel viool, als jij dit liever doet!

PHILIPPE- (Wat schamper) Waarschijnlijk vergeet jij nog, mij ervoor te betalen!

BERNARD- (Plagerig) Betalen? Voor een vriendendienst?

PHILIPPE- Zie je wel!

BERNARD- Dat jij de laatste tijd veel te weinig aan de bak komt, is je eigen schuld. Jij verwacht, dat ze je de contracten op een presenteerblaadje komen aanbieden.

PHILIPPE- Alle orkesten waarmee ik ben opgetreden, gingen één na één overkop.

BERNARD- Omdat jij iedere keer voor een gemakkelijksoplossing kiest! Jij zoekt alleen maar tussen de advertenties in de kranten! Bij would-be artiestjes die niet van de grond raken! Welk orkest met iets of wat naam en faam kiest op die manier zijn muzikanten? Solliciteren doe je bij de gereputeerde orkesten!

PHILIPPE- (Ironisch) En jij denkt, dat ik daar een kans maak?

BERNARD- Jij probeert het niet eens!

PHILIPPE- Jij hebt goed praten! Jij kan iedere avond optreden in het restaurant van je vrouw! Jouw toekomst is verzekerd.

BERNARD- Dacht jij, dat ik mij hiermee gelukkig voel? Ik speel daar, omdat ik niet anders kan. Betaald worden door je eigen vrouw, weet jij wat dat betekent?

PHILIPPE- (Ironisch) Door niemand betaald worden, weet jij wat "dat" betekent? En dit terwijl mijn vrouw als architecte het ene project na het andere in de wacht sleept! Het enige wat ik nog kan, is leven op haar kap.

BERNARD- Klop dan eens aan bij een groot orkest.

PHILIPPE- (Ironisch) Bij dat van Claude Baudouin zeker?

BERNARD- En waarom niet? Jii hebt toch ook je eerste prijs

van het conservatorium.

- PHILIPPE- (Wat schamper) Lijk zovelen.
- BERNARD- Zij zijn niet bekwamer dan jij! Maar zij hebben op het gepaste moment de moed gehad om te solliciteren. Je weet toch, hoe je Claude Baudouin moet aanpakken?
- PHILIPPE- (Erg geprikkeld) Het interesseert mij niet!
- BERNARD- Hij is maar gevoelig voor twee zaken: lekker eten en mooie vrouwen. Dus nodig je hem eens een avond uit op een uitgebreid souper, en je zorgt ervoor dat je **vrouw er ook is.**
- PHILIPPE- (Verontwaardigd) Cathérine?
- BERNARD- (Geamuseerd) Zij mag best worden gezien! En het is *voor* de goede zaak! Jullie souperen dus met zijn drieën. En tijdens het eten laat jij je langs je neus weg ontvallen, dat jij als violist momenteel zonder werk zit.
- PHILIPPE- (Ironisch) En jij denkt, dat hij mijn bedoelingen dan niet door heeft?
- BERNARD- Hindert dat? Aan het einde van het souper zorg jij ervoor, dat JIJ voortijdig wordt weggeroepen. Jij betaalt, en jij verdwijnt met de nodige verontschuldigingen.
- PHILIPPE- (Ongerust) Samen met mijn vrouw?
- BERNARD- (Resoluut) Neen, neen! Die laat jij achter bij Claude Baudouin!
- PHILIPPE- (Verontwaardigd) En dan?
- BERNARD- Wat er dan verder gebeurt, moet jij afwachten! Dat laat jij over aan Claude en Cathérine.
- PHILIPPE- (Verontwaardigd) En dan?
- BERNARD- Enkele dagen later ontvang jij dan een contract als violist in zijn orkest! ((Alsof het de normaalste zaak is) Natuurlijk zal hij je vrouw af en toe nog **eens mee uit nemen, maar dan op zijn kosten ... en** zonder jou!
- PHILIPPE- (Verontwaardigd) En jij denkt, dat Cathérine zich tot zoiets leent?
- BERNARD- Dat weet je nooit! Zij heeft toch iets voor je over?
- PHILIPPE- (Erg ironisch) Voor mij wel, maar niet voor Claude Baudouin!
- BERNARD- (Alsof hij het meent) Dat moet je nog afwachten!

Claude is een man met veel ervaring op dat stuk!

PHILIPPE- (Wat opgewonden) Mijn vrouw leent zich niet tot zo'n praktijken!

BERNARD- (Blijkbaar onschuldig) Jij hebt het haar misschien al eens gevraagd?

PHILIPPE- (Wat opgewonden) Zoiets hoef ik haar niet te vragen!

BERNARD- (Blijkbaar onschuldig) Andere mannen zijn er wel in geslaagd, hun vrouwen dit spelletje te laten meespelen. Zij plukken er nu rijkelijk de vruchten van!

PHILIPPE- (Koppig) Als het niet kan op een eerlijke manier, hoeft het niet voor mij!

BERNARD- Jij bent van plan, je leven lang langs de kant te blijven staan?

PHILIPPE- (Opgewonden) Liever dat, dan wat jij mij voorstelt

BERNARD- Sukkelaar! En dan maar klagen, dat JIJ op de kap van je succesrijke vrouw moet leven! Cathérine hoeft toch niet eeuwig met Claude mee te gaan. En zij hoeft zich toch niet helemaal ...

PHILIPPE- (Opgewonden) ... bloot te geven! Zeg het maar!

BERNARD- Zo gauw jij als violist goed en wel bent ingeburgerd, heeft zij ineens geen tijd meer. Ten andere, langer dan een jaartje houdt Claude het bij geen enkele **vrouw uit.**

PHILIPPE- (Koppig) Ik doe er niet aan mee!

BERNARD- (Rondkijkend) Jij hebt anders de ideale plaats, om hem eens een avondje uit te nodigen.

PHILIPPE- (Geschrokken) Hier?

BERNARD- Behalve jullie drieën merkt niemand er wat van.

PHILIPPE- Ik zou het mezelf nooit vergeven!

BERNARD- Dat is totaal verkeerd van je! Of wil jij misschien heiliger zijn dan de paus?

PHILIPPE- (Opgewonden) Laat die erbuiten! Mijn vrouw wil niet met dergelijke praktijken worden geconfronteerd. Ik zou het haar ten andere nooit durven vragen!

BERNARD- (Gedienstig) Wil jij, dat ik het haar vraag?

PHILIPPE- (Opgewonden) Jij houdt je erbuiten!

BERNARD- Natuurlijk heb ik liever, dat jij de klus zelf

klaart... (Plots) Wacht eens even! (Wijst) Is dit hier de keuken?

PHILIPPE- (Wat verbouwereerd) Ja.

BERNARD- (Resoluut) Dus is er hier de mogelijkheid om eten klaar te maken!

PHILIPPE- (Protesteert) Ja, maar ...

BERNARD- (Onderbreekt) En wat is dit hier?

PHILIPPE- Mijn studio waar ik af en toe musiceer.

BERNARD- (Nuchter) Daar kunnen wij niets mee aanvangen, Met je kunde te tonen, geraak je nergens binnen... (Wijst) En die deuren?

PHILIPPE- (Wat verbouwereerd) Dat is de slaapkamer, de badkamer, en de logeerkamer. (Plots wat agressiever) Maar zeg eens...

BERNARD- (Onderbreekt) Dus heb jij hier alles wat nodig is! Zelfs als jullie achteraf wat diep in het glas kijken, hoeft niemand het gevaar te lopen zijn rijbewijs kwijt te geraken!

PHILIPPE- (Protesteert) Ja, maar...

BERNARD- (Onderbreekt) Wacht eens even! Woensdag is thuis het restaurant gesloten, mijn vrouw is dus vrij Zij kan hier in de keuken het eten komen klaarmaken aan een schappelijke prijs! (Enthousiast) Dat wordt dan haute cuisine!

PHILIPPE- (Wil weer protesteren) Zeg eens...

BERNARD- (Onderbreekt) Vertrouw JIJ haar niet? Zij kan koken als de beste, en zwijgen als een graf! Als ik je moest vertellen, wat die al allemaal heeft meege maakt! ... Dat is dus *in* orde! Eten kunnen jullie hier aan tafel. Ruimte is er genoeg, en zo'n ronde tafel biedt alle mogelijkheden om al eens wat dicht *bij* mekaar te schuiven. Tijdens het souper voel jij je plots wat onwel worden. Jij verontschuldigt je, en jij verdwijnt meteen in de slaapkamer. Je vrouw en Claude kunnen hier samen dan nog wat relaxen op de zithoek. Laat op de avond kan Claude dan naar de logeerkamer trekken. En je vrouw heeft dan de keuze tussen de zithoek, jouw slaapkamer, of de logeerkamer. Zij moet kiezen, en jij wast je handen *in* onschuld.

PHILIPPE- (Verontwaardigd) Mijn vrouw met een andere man? Nooit!

BERNARD- (Wat plagerig) Wie zegt er, dat zij voor Claude gaat kiezen?

- PHILIPPE- (Opgewonden) Zij hoeft niet te kiezen!
- BERNARD- (Geamuseerd) Heb jij nog nooit iets gehad met een **andere vrouw?**
- PHILIPPE- (Wat verrast en tegelijk weer opgewonden) Daarover gaat het niet!
- BERNARD- (Aandringend) Antwoord eens eerlijk!
- PHILIPPE- (Opgewonden) Daarover gaat het niet!
- BERNARD- (Plagerig) Misschien kan jij de mening eens vragen van je vrouw. Misschien reageert zij wel opgetogen!
- PHILIPPE- (Opgewonden) Daartoe zal zij de kans niet krijgen!
- BERNARD- Er is natuurlijk nog een andere mogelijkheid. Wij laten je vrouw erbuiten. Jij hebt die avond een andere vrouw naast je zitten, een die heel inschikkelijk is. Zij maakt het Claude Baudouin zo aangenaam mogelijk. Zij doet maar, en jij hebt er in feite niets mee te maken.
- PHILIPPE- (Ironisch) En jij denkt, dat er zo'n zottin is te vinden?
- BERNARD- (Gedienstig) Jij hoeft er niet eens naar te zoeken! Ik bezorg ze je wel!
- PHILIPPE- (Opgewonden) Jij houdt je erbuiten!
- BERNARD- (Blijkbaar onschuldig) Denk jij er zelf een te vinden?
- PHILIPPE- (Opgewonden) Ik hoef er geen!
- BERNARD- (Resoluut) Woensdagavond te 18 uur ben jij hier! Mijn vrouw is er dan ook, om het eten klaar te maken. Een uur later arriveert je gelegenheidsechtgenote, en nog een uur later is het de beurt aan Claude Baudouin!
- PHILIPPE- (Opgewonden) Niets van!
- BERNARD- (Onverstoord) De anderen zullen er zijn, en jij gaat de zaak niet bederven! Tenslotte gaat het om "jouw" toekomst! Adieu!
- (Resoluut begeeft Bernard zich richting hal.)
- PHILIPPE- (Opgewonden) Maar zeg eens...
- (Plots draait Bernard zich nog eens om naar Philippe.)

BERNARD- Nog iets! Volgende week maandag kom jij miJ vervan-
gen aan de piano in ons restaurant! Tenzij jij die
avond al moet optreden in het orkest van Claude Bau-
douin natuurlijk! Goedendag!

(Resoluut verlaat Bernard de kamer. Stomverbaasd
staart Philippe hem na.)

TWEEDE TAFEREEL

(Gespannen zit Philippe op de zithoek, hij kijkt op zijn horloge.)

PHILIPPE- (Ietwat ironisch) Claude Baudouin vanavond naar hier sturen! En zeggen, dat ik er bijna was ingetrapt!

(Philippe lacht luidop van opluchting. Midden deze lach gaat de bel. Philippe schrikt.)

PHILIPPE- 't Is niet waar! Misschien zijn het maar de getuigen van Jehova! (Ironisch) Op een woensdagavond? En hier in deze verre uithoek?

(Opnieuw gaat de bel, nu wat dwingender.)

PHILIPPE- Vooruit dan maar!

(Even verdwijnt Philippe in de hal. Hij keert terug met Gisèle Casteleyn. Deze heeft haar handen overvol met keukengeri en eetwaren allerhande.)

GISELE- (Uitgeput) Amaai zeg! Dan laat jij mij nog een half uur lang op straat staan wachten!

PHILIPPE- (Lichtjes uit zijn lood) Hier is geen straat, alleen maar een boswegel,

GISELE- (Moeilijk) Dat kon ik niet zien achter deze berg!

PHILIPPE- Wie ben jij?

GISELE- (Ironisch) De vrouw van Sinterklaas! (Moeilijk) Zeg mij maar gauw, waar ik dit alles kan neerzetten, voor het uit mijn handen ritst!

PHILIPPE- (Aandringend) Wat kom jij hier doen?

GISELE- Ik ben gestuurd door Bernard Poncelet!

PHILIPPE- (Schrikt even) Dus toch?

GISELE- (Uitgeput) Ik ga het laten vallen!

(Nu haast Philippe zich naar de keukendeur.)

PHILIPPE- Hier!

(Als de bliksem verdwijnt Gisèle in de keuken. Daar horen wij potten en pannen tegen de vloer gaan.)

PHILIPPE- (Geschrokken) Wat doe jij?

(Gisèle komt nu terug met lege handen,)

GISELE- (Wat ironisch) Zo zet ik altijd alles neer.

(Gisèle verdwijnt in de hal. Even kijkt Philippe haar na. Dan werpt hij vlug een blik op de keuken,)

PHILIPPE- Amaai! Een aardbeving van ten minste 10 op de schaal van Richter! (Ironisch) Als haar kookkunst **nave-**
nant is...!

(Weerkomt Gisèle uit de hal met de handen meer dan vol.)

GISELE- (Vlug) Uit de weg, of het is weer van hetzelfde!

(Vliegensvlug maakt Philippe zich uit de voeten. Gisèle verdwijnt in de keuken, Blijkbaar loopt zij daar tegen een blik of een kasserol aan,)

PHILIPPE- (Ironisch) Wat stelt dat voor daar op de grond?

GISELE- (Geamuseerd) De kiek is uit de kasserol gevlogen! Zo te zien, is ze er niet graag bij.

(Andermaal verdwijnt Gisèle in de hal, Even kijkt Philippe haar na.)

PHILIPPE- (Ironisch) IK begin stilaan door te krijgen, wie er de "kiek" is! (Ernstig) If vraag mij wel af, hoe zo'n misbaksel van een Bernard aan zo'n knappe vrouw is geraakt. Zij moet een erg donkere zonnebril op hebben gehad, toen zij Bernard voor het eerst tegenkwam.

(Weerkomt Gisèle beladen uit de hal.)

GISELE- Jij woont hier ideaal voor een barbecue.

PHILIPPE- De grote dirigent Claude Baudouin is op komst! (Ironisch) Hopelijk zet jij hem iets meer voor dan een barbecue!

GISELE- Ik weet wel, wat er van miJ wordt verwacht, Het is toch voor drie personen?

PHILIPPE- Ja, ja! Claude Baudouin, ikzelf en èh...

GISELE- (Geamuseerd) En ik!

PHILIPPE- ... en een andere vrouw.

GISELE- (Plagerig) De jouwe, of de zijne?

PHILIPPE- (Wat achterdochtig) Heeft Bernard je er misschien wat van verteld?

GISELE- (Meteen benieuwd) Neen! Valt er iets over te ver-

tellen?

PHILIPPE- (Vlug) Neen, neen! Niets!

GISELE- Mij kan je anders vertrouwen.

PHILIPPE- (Vlug) Hier is niets aan de hand!

(Nog heel even blijft Gisèle benieuwd wachten. Dan vertrekt zij schouderophalend naar de keuken. Pas als de deur achter haar dichtvalt, begint Philippe te praten.)

PHILIPPE- (Wat ironisch) Jij niet, domme gans! Jij zal hierover niets meer te weten komen, dan echt nodig is! 't Is anders een fantastische vrouw. (Hiermee tekent hij met zijn handen de lijnen van haar figuur.) Als straks die zogezegde "'vrouw" van mij met Claude Baudouin verdwenen is in de logeerkamer, kan ik me misschien wat met (kijkt richting keuken) deze "'kiek" bezighouden! (Zich vergenoegd de handen wrijvend) En als zij nadien niet meer thuis geraakt...! (Geamuseerd) Als ik volgende week bij haar piano ga spelen, moet ik toch weten welke toetsen ik best aansla. (Plots wat ernstiger) Een vriend als Bernard die mij uit de nood wil helpen, kan ik moeilijk onder zijn duiven schieten. (Guitig richting keuken kijkend) Hoewel! Hij moet zijn blauwe geschelpte hier maar niet laten rondfladderen.

(Gisèle komt uit de keuken. Zij loopt er nu wat luchtiger bij.)

GISELE- (Blijkbaar onschuldig) Jij hebt er toch niets op tegen, dat ik er wat losser bij loop? In de keuken kan het soms benauwd zijn.

PHILIPPE- Jij loopt zo los als JIJ wil,... ten minste als Bernard ermee akkoord gaat.

GISELE- Wat heeft "'hij" ermee te maken?

PHILIPPE- (Wat ironisch) Ik weet niet! (Bezielt haar uiterlijk) Hij heeft toch nog altijd oog voor jou?

GISELE- (Licht ironisch) Vaak meer dan mij lief is!

PHILIPPE- Jij doet bijna, of jij niet graag meer in de kijker loopt!

GISELE- (Geamuseerd) Toch wel! Zolang het maar bij kijken blijft!

PHILIPPE- (Geamuseerd) Blijft het bij "kijken"?

GISELE- (Plagerig) Deze keer ga "'ik" mijn mond niet voorbij praten. Wat ik vragen wou, mag ik dat keukenschortje gebruiken?

- PHILIPPE- (Heeft haar uiterlijk nog altijd in het oog, is hierdoor wat verstrooid) Keukenschortje?
- GISELE- (Wijst richting keuken) Dat daar naast de pompbak hangt!
- (Philippe beziet haar dom.)
- GISELE- (Ietwat ironisch) Jij weet toch wat dat is, een keukenschortje? Van voren zo'n lapje, en van achteren een strikje!
- PHILIPPE- (Vlug) Ja, ja! Doe maar!
- GISELE- (Plagerig) Zelf heb jij het niet nodig?
- PHILIPPE- (Geamuseerd) Voorlopig niet.
- GISELE- En dan nog iets! Ik heb mijn kookboek vergeten. Kan ik dat van jullie een avondje lenen? 't Is er nog eentje van de Boerinnenbond, heb ik gezien.
- PHILIPPE- Doe gerust!
- GISELE- (Plagerig) Kom jij er niet naast staan, om mij een handje toe te steken?
- PHILIPPE- (Wat geamuseerd) Dank je! Dadelijk heb ik hier andere katten te geselen.
- GISELE- (Geamuseerd) Katten? Eerder een poesje met een zachte pels?
- PHILIPPE- (Geamuseerd) In ieder geval geen om zonder handschoenen aan te pakken!
- (De bel gaat. Philippe schrikt.)
- GISELE- (Geamuseerd) Daar heb je ze al!
- PHILIPPE- Wie?
- GISELE- (Geamuseerd) De kat!
- PHILIPPE- (Opgewonden) Vlug! Naar de keuken!
- GISELE- (Plagerig) Kom jij mij dadelijk wat helpen?
- PHILIPPE- (Opgewonden) Maak dat jij weg bent!
- (Vlug helpt Philippe Gisèle de keuken in. Andermaal gaat de bel.)
- PHILIPPE- (Opgewonden) Ja, ja! Ik kan niet vliegen!
- (Even verdwijnt Philippe in de hal. Dan komt hij terug met Nathalie. Deze heeft iets vamberigs over zich, zonder evenwel in overdrijving te vallen.)

- PHILIPPE- (Bezielt haar wat achterdochtig) Met wie heb ik de **eer?**
- NATHALIE- (Vriendelijk vermanend) Wil jij zo vriendelijk **zijn, eerst mijn jestje aan te nemen?**
- PHILIPPE- (Voorzichtig) Ben jij zeker, dat jij aan het juiste adres bent?
- NATHALIE- (Vriendelijk) Ik ben altijd aan het juiste adres.
(Zij overhandigt hem haar jasje.)
- NATHALIE- (Vriendelijk) Jij bekijkt mij zo. Scheelt er wat aan mij? Of kan je je ogen niet geloven?
- PHILIPPE- (Herstelt zich) Mag ik nu eindelijk weten, wie jij bent?
- NATHALIE- (Vriendelijk) Zo gauw ik weet, wie "jij" bent.
- PHILIPPE- Philippe Thirion, violist.
- NATHALIE- (Geamuseerd) Dan zijn het jouw snaren, die ik hier moet komen bespelen. (Vriendelijk) Ik ben Nathalie. Vanaf nu ben ik je vrouwtje. Valt dat wat mee?
- PHILIPPE- (Wat ironisch) Dat moeten wij nog afwachten!
- NATHALIE- (Blijkbaar wat verontwaardigd) Had jij "nog" beter verwacht?
- PHILIPPE- Jij bent dus gestuurd door Bernard Poncelet?
- NATHALIE- (Vriendelijk vermanend) In mijn beroep worden er **nooit namen genoemd.**
- PHILIPPE- (Wat ironisch) Dat valt dan mee.
- NATHALIE- (Vriendelijk) Breng JIJ mijn koffertje naar mijn kamer? Of moet ik dit zelf doen?
- PHILIPPE- (Schrikt wat) Jouw kamer?
- NATHALIE- (Vriendelijk) Volgens mijn werkgever zou ik hier de nacht doorbrengen. (Glimlachend) Dat moet toch niet gebeuren op de hooizolder?
- PHILIPPE- (Dom) Wij hebben hier geen hooizolder.
- NATHALIE- (Vriendelijk) Ik veronderstel, dat ik hier niet alleen moet slapen vannacht?
- PHILIPPE- (Wat zenuwachtig) Neen, neen! Dat is niet de bedoeling.
- NATHALIE- (Geamuseerd) Fijn! Dan loop ik al iets m:n ar kans**

op koude voeten.

PHILIPPE- (Ietwat ironisch) De vraag is nog, ''bij wie'' jij zal slapen!

NATHALIE- (Geamuseerd) Ik heb keuze?

PHILIPPE- (Verduidelijkt) In feite kom jij niet voor mij, **maar voor iemand anders.**

NATHALIE- (Vriendelijk) En waar is die?

PHILIPPE- Hij komt nog... (wat ironisch) waarschijnlijk.

NATHALIE- Ik had nochtans begrepen, dat ik hier zou doorgaan **voor jouw vrouw.**

PHILIPPE- Dat klopt! Maar als ''mijn vrouw'' zal jij het hof moeten maken aan mijn gast.

NATHALIE- (Geamuseerd) Dat wordt spannend! En waar slaapt hij?

PHILIPPE- In de logeerkamer.

NATHALIE- Dan brengen wij mijn spulletjes best naar daar?

PHILIPPE- (Geschrokken) Neen, neen!

NATHALIE- (Wat ironisch) Ik neem aan, dat ik daar toch best "iets" draag... in het begin? Niet dat ik dit per se nodig vind.

PHILIPPE- Met je nachtkledij kom jij pas voor de dag, als het moment daar is!

NATHALIE- (Vriendelijk) Dan berg ik mijn spullen voorlopig toch best op in jouw kamer?

PHILIPPE- (Geschrokken) Niets van!

NATHALIE- (Geamuseerd) Ik kan mijn negligeeetje moeilijk in de hal aan de kapstok gaan hangen. Dan weet je gast al van bij het binnenkomen, wat er hier op het menu staat.

PHILIPPE- Breng je koffer voorlopig toch maar naar mijn slaapkamer. Maar nog niets uitpakken!

NATHALIE- (Blijkbaar onschuldig) Ik moet mij toch wat omkleeden. In dit tenue ga ik alleen maar op theevisite bij mijn overgrootmoeder.

PHILIPPE- (Wat ironisch) Je overgrootmoeder? Leeft die nog? Die moet dan al ver over de honderd zijn.

NATHALTR- (Geamuseerd) **Nog geen tachtig** In mijn familie trouwt iedereen voor zijn zestiende, behalve ik natuurlijk. Ik wacht nog altijd op de ware jacob.

- PHILIPPE- (Wat ironisch) En jij denkt die nog te vinden?
- NATHALIE- (Plagerig) Misschien hier vanavond! In ieder geval ga ik mijn beste beentje voorzetten!
- PHILIPPE- (Wat ironisch) Hou je voorlopig maar wat in! Jaag mijn gast niet meteen de deur uit!
- NATHALIE- (Geamuseerd) Van het ogenblik dat ik hem te pakken krijg, heeft hij nog evenveel overlevingskansen als een vlieg in het web van een zwarte weduwe.
- PHILIPPE- (Ongerust) Wat ben jij met hem van plan?
- NATHALIE- Dat merk jij wel op tijd en stond. (Geamuseerd) A-propos, wat doe ik met jou?
- PHILIPPE- (Ongerust) Met mij? Heb jij aan één man niet genoeg?
- NATHALIE- (Verduidelijkt) In zijn ogen ben ik toch je vrouw.
- PHILIPPE- Dus behandel jij mij lijk alle getrouwde vrouwen hun eigen man behandelen. Heel koeltjes!
- NATHALIE- (Plagerig) Jou had ik anders ook wel eens graag wat gegund.
- PHILIPPE- (Ietwat ironisch) Dat kan nog komen... bij leven en welzijn.
- NATHALIE- (Vriendelijk) Nu verdwijn ik even met mijn spullen in jouw slaapkamer.
- PHILIPPE- (Met nadruk) Alleen maar, omdat het niet anders kan!
- NATHALIE- (Plagerig) Dat zeggen ze allemaal! Jij gaat nog niet mee, om mij een handje toe te steken?
- PHILIPPE- (Ironisch) Nog niet!
- NATHALIE- (Vriendelijk) Mijn vestje zal ik maar terugnemen zeker? Jij hebt het nu lang genoeg staan verfrommenlen.
- (Nathalie verdwijnt met haar vestje en haar koffer-tje in de slaapkamer. Philippe staart haar na.)
- PHILIPPE- (Geamuseerd) Die hadden ze mij beter gestuurd, als er geen volk op komst was. Zou het wel echt waar zijn, dat de beet van een zwarte weduwe dodelijk is?
- (Gisèle komt uit de keuken met het kookboek.)
- GISELE- Ik ben bezig aan de kreeftcoctail, maar ik heb mijn leesbril niet bij. Kan jij mij even voorlezen, wat ik moet doen?

(Zij overhandigt het kookboek aan Philippe.)

- PHILIPPE- (Leest nogal gewichtig) Ingrediënten: één doos kreeft, drie grote lepels mayonaise, drie lepels **room...**
- GISELE- (Onderbreekt) Dat heb ik al allemaal klaar staan, vriendje. Lees maar, wat ik moet doen.
- PHILIPPE- (Leest nogal gewichtig) Klop de room niet te stijf en meng deze onder de mayonaise. Voeg er tomatenketchup, peper, zout en een geutje witte wijn en whisky of cognac aan toe. Breng de saus verder op smaak met citroensap. Pel de tomaten en snij ze in stukjes...
- GISELE- (Onderbreekt) Dat kan ik niet allemaal onthouden.
- PHILIPPE- 't Is nochtans nog lang niet gedaan! (Meteen herbegint hij.) Klop de room niet te stijf en meng...
- GISELE- (Onderbreekt) Zou jij niet beter met mij meegaan naar de keuken, en daar voorlezen terwijl ik bezig ben?
- PHILIPPE- (Wat geschrokken) Moet jij er nog aan beginnen?
- GISELE- (Geamuseerd) Ik heb de witte wijn al geproefd ... en de whisky.
- PHILIPPE- (Raadpleegt vlug het kookboek) Moest dat?
- GISELE- In de keuken proeven wij altijd voor, kwestie van **voor geen verrassingen te komen staan.**
- PHILIPPE- (Wat ironisch) Als "'wij" nu maar niet voor verrassingen komen te staan!
- GISELE- (Wil naar de keuken) Kom!
- PHILIPPE- Ik kan niet! Als mijn gast hier arriveert, moet ik hem ontvangen.
- GISELE- Zonder eten? De bel hoor je ook vanuit de keuken.
- PHILIPPE- (Protesterend) Ja maar...
- GISELE- (Onderbreekt resoluut) Wil jij vanavond eten? Ja of neen? Haast je dan wat!
- (Gisèle verdwijnt samen met Philippe in de keuken. Zij zijn nog maar net verdwenen, of Bernard komt via de hal naar binnen geslopen.)
- BERNARD- (Op zijn hoede) Philippe?... Philippe?
- (Bernard kijkt op zijn horloge.)
- BERNARD- Hij moest al lang hier zijn! Gisèle is er in ieder

geval, de stationwagen van ons restaurant staat op de zijgevel. Zonder twijfel is zij bezig in de keuken.

(Voorzichtig begeeft Bernard zich tot bij de keuken-deur. Even wil hij kloppen, maar hij bedenkt zich.)

BERNARD- (Geamuseerd) Zou Gisèle bezig zijn met het eten...
(Plots ernstiger) of met Philippe?

(Benieuwd kijkt Bernard door het sleutelgat. Meteen komt Nathalie in een wat pikantere kledij uit de slaapkamer. Vrolijk gaat zij tot vlak achter Bernard, die zij voor Philippe houdt.)

NATHALIE- (Op haar kledij duidend) Hoe vind jij dit?

(Betrapt komt Bernard vliegensvlug recht. Als hij zich omkeert naar Nathalie, merkt deze dat ze de verkeerde persoon voor zich heeft. Zij meent te maken te hebben met de verwachte gast.)

NATHALIE- (Niet uit haar lood, vriendelijk) Jij bent het?

BERNARD- (Wat gegeneerd) Ja.

NATHALIE- (Rondkijkend) Mijn man is hier niet?

BERNARD- (Wat verrast) Je man?

NATHALIE- (Verduidelijkt) Philippe, de vioolspeler.

BERNARD- (Begrijpt nu de situatie, houdt zich echter van de domme) Ben jij zijn vrouw?

NATHALIE- Ja... (Erg vriendelijk) En jij bent dus onze gast?

BERNARD- (Aarzelt heel even, dan geamuseerd) Ja.

NATHALIE- (Erg vriendelijk) Ga toch zitten!

(Bernard wil plaatsnemen op een stoel.)

NATHALIE- (Vlug) Niet op die stoel!

(Wat geschrokken controleert Bernard de zit van de stoel.)

NATHALIE- (Lief) Zo'n stoel is toch veel te hard. Neem de zithoek!

(Geamuseerd neemt Bernard plaats in de zithoek.)

NATHALIE- (Vriendelijk) Zo! Dit is toch veel gezelliger.

(Nathalie komt vlak naast Bernard zitten, haar arm op de rugleuning achter Bernard. Geamuseerd beziet Bernard de arm, die bijna om zijn schouders ligt.)

- NATHALIE- (Op haar arm duidend) Die hindert toch niet?
- BERNARD- (Vriendelijk) Doe gerust!
- (Vriendelijk glimlachend kijken zij mekaar in de ogen.)
- BERNARD- (Wat onwennig) Stom, hè, zo'n arm. Soms weet je niet, waar je ermee moet blijven ... (Geamuseerd) Zolang hij maar niet afzakt!
- MATHALIE- (Vriendelijk) Zou jij dit jammer vinden?
- BERNARD- (Geamuseerd) Ik niet! (Wat gewichtig) Maar wat gaat Philippe ervan denken, als hij binnenkomt?
- NATHALIE- (Vriendelijk) Denk jij, dat het hem wat zou kunnen schelen?
- BERNARD- (Geamuseerd) Ik weet het niet. Jij kent hem natuurlijk veel beter dan ik.
- NATHALIE- (Vriendelijk) Een goede vriend gunt hij wel wat.
- BERNARD- (Geamuseerd) En ben ik zijn vriend?
- NATHALIE- (Met volle overtuiging) Geen moment houdt hij zijn mond overjou.
- BERNARD- (Geamuseerd probeert hij haar erin te luizen) Wat vertelt hij zoal over mij?
- NATHALIE- ..• Dat hoor je straks wel uit zijn eigen mond. Maar jij hebt mij nog altijd niet geantwoord op mijn vraag. Hoe vind jij mijn kleedje?
- (Schuin lonkt Bernard naar haar. Duidelijk heeft hij meer oog voor wat eruit en eronderuit komt, dan voor het kleedje zelf.)
- BERNARD- (Enthousiast) Formidabel!
- NATHALIE- (Gevleid) Meen jij dit echt?
- BERNARD- (Enthousiast) Het is eens wat anders! Je weet niet waar je het eerst moet kijken! Wat vindt Philippe **ervan?**
- NATHALIE- Hij heeft het nog niet gezien. (Vriendelijk) Jij bent de eerste.
- BERNARD- (Enthousiast) O ja?
- NATHALIE- (Lichtjes uitdagend) Ik kocht het speciaal voor jou.
- BERNARD- (Geamuseerd) Formidabel! Dat had je niet moeten doen!

- NATHALIE- Jawel! (Vriendelijk) Wacht maar, jij gaat nog voor **meer verrassingen komen te staan!**
- BERNARD- (Geamuseerd) Laten wij hopen!
- (Onschuldig neemt zij zijn hand. Even speelt zij er mee.)
- NATHALIE- Jij hebt fijne handen. (Geamuseerd) Waarschijnlijk ben jij geen metser?
- BERNARD- (Glimlachend) Pianist.
- NATHALIE- (Enthousiast) Dat zie je meteen. (Hem wat verleidelijk toelachend) Dan ben jij de man van de zachte toets?
- BERNARD- (Glimlachend) Dat mag je wel zeggen!
- (Voorzichtig legt Nathalie zijn hand op haar dij vlak boven de knie. In een eerste reactie wil Bernard voorzichtig terugtrekken, maar Nathalie houdt zijn hand stevig vast. Zij legt ze terug op haar dij₁ terwijl zij Bernard poeslief blijft toelachen.)
- NATHALIE- (Erg vriendelijk) Hoe vind jij mijn nylons?
- BERNARD- (Blijkbaar verrast) Draag jij nylons? (Droog komisch) Ik wist niet, wat ik voelde.
- NATHALIE- (Erg vriendelijk) Strijk er maar eens over.
- BERNARD- (Lichtjes gegeneerd) Moet dat?
- NATHALIE- (Lief) Dat "mag"!
- BERNARD- (Droog komisch) Laten wij toch maar voorzichtig zijn... voorlopig.
- NATHALIE- (Lief) Scheelt er wat?
- BERNARD- (Enthousiast) Integendeel! (Komisch) Zelden heb ik mij zo goed gevoeld!
- (Even kijken zij mekaar diep in de ogen. Dan buigt Nathalie zich langzaam naar Bernard. Alsof zij hem niet meer kan weerstaan, kust zij hem zachtjes op de lippen.)
- NATHALIE- (Nogal hartstochtelijk) Dit mag toch?
- BERNARD- (Droogkomisch) Ik zou zeggen: "'Doe wat jij niet laten kan!"
- (Vurig kust Nathalie Bernard nu op de mond. Zo drukt zij hem achterover op de zithoek. Op hetzelfde ogenblik komt Philippe uit de keuken. Vlug trekt hij de deur achter zich dicht.)

PHILIPPE- (Erg opgelucht) Eindelijk!

(Tevredendraait hij zich om, en ziet nu Nathalie en Bernard bezig op de sofa. Even schrikt hij, maar hij herstelt zich meteen.)

PHILIPPE- (Wat ironisch) Gaat het?

(Verrast laten Nathalie en Bernard mekaar los.)

BERNARD- (geamuseerd) Het overviel ons!

PHILIPPE- (Wat ironisch) Ik zag het! (Tot Nathalie, ietwat ironisch) Jij bent al wat aan het oefenen?

(Nathalie begrijpt hem niet meteen.)

PHILIPPE- (Verduidelijkt) Dit is Bernard, een vriend van mij.

NATHALIE- (Begint wat te vermoeden) Hij is toch onze gast?

PHILIPPE- Bijlange niet! Hijzelf heeft dit spelletje hier in mekaar gestoken!

NATHALIE- (Lichtjes geraakt) Kent hij je echte vrouw?

PHILIPPE- Natuurlijk!

NATHALIE- (Opgewonden tot Bernard) Profiteur!

PHILIPPE- (Protesterend) Ik heb mijn hand niet op jouw "nylons" gelegd!

NATHALIE- Had dan je mond opengedaan!

PHILIPPE- Jij hield die toe met jouw mond!

NATHALIE- (Blijkbaar lastig) Ik sta mij hier uit te sloven, voor iets waarvoor ik niet eens word betaald!

PHILIPPE- (Tot Bernard) Maar goed, dat je vrouw dit niet heeft gezien!

BERNARD- (Geamuseerd) Hoe zou zij?

PHILIPPE- Zij maakt het eten klaar hiernaast in de keuken!

BERNARD- (Schrikt) Wat?

PHILIPPE- Ik heb haar geholpen met de kreeftcocktail.

BERNARD- (In paniek) Als zij mij hier ziet, vraagt zij mij weer haar te helpen! Dan sta ik *voor* de rest van de avond in die dampende keuken!

PHILIPPE- (Wat verontwaardigd) Jij hebt liever, dat ik daar **sta?**

- BERNARD- (Geamuseerd op Nathalie en z1Jn vrouw duidend) Wij **kunnen misschien eens verwisselen.**
- NATHALIE- (Plagerig tot Philippe) Schat, kom JIJ mij eens even helpen bij het kiezen van het juiste toiletje?
- PHILIPPE- (Wat onwennig) Moet "ik" dat doen?
- BERNARD- (Erg gedienstig) Kan "ik" je misschien helpen?
- PHILIPPE- (Wat opgewonden) Jij blijft hier, verdomme!
- BERNARD- (Geamuseerd) Ik doe het anders met alle plezier!
- PHILIPPE- (Opgewonden) Profiteur!
(Philippe verdwijnt met Nathalie in de slaapkamer.)
- BERNARD- (Komisch) Moest die stommerik nu per se binnenkomen, net op het moment dat Nathalie en ik de smaak volop te pakken hadden?
(Gisèle komt uit de keuken, terwijl zij volop haar kookboek raadpleegt. Zij meent te doen te hebben met Philippe.)
- GISELE- (Leest) Die "Side-carcocktail" voor het entree...
- BERNARD- (Onderbreekt haar verrast) Gisèle?
- GISELE- (Wat verrast) Meneer Bernard! Ik dacht, dat ik met meneer Philippe te doen had.
- BERNARD- (Wat ironisch) Die heeft op dit ogenblik andere katten te geselen!
- GISELE- Weeral? Ik heb wat problemen met die (leest) "'Side-carcocktail'". Kan jij mij misschien helpen?
- BERNARD- En mijn vrouw dan?
- GISELE- Madam Odette? Jij hebt mij toch zelf verteld, dat die niet kon komen vanavond.
- BERNARD- Dat klopt, zij moest dringend weg! Maar Philippe zei **zo-even...**
- GISELE- (Onderbreekt geamuseerd) Hij denkt, dat ik jouw **vrouw ben.**
- BERNARD- Jij bent dus gans alleen in de keuken?
- GISELE- Moederziel alleen.
- BERNARD- Wat is er met die cocktail?
- GISELE- **uie (leest) "'Side-carcocktail' moet één derde triple-sec hebben, één derde cognac, en één derde citroensap. Spijtig genoeg heb ik wat weinig citroenen**

meegebracht. Nu wou ik jou vragen, hoe ik dit moet oplossen.

BERNARD- Hierop kan ik je helaas geen antwoord geven.

GISELE- Ik kan er natuurlijk wat meer triple-sec bijdoen, of wat meer cognac. Ik heb ze allebei eens geproefd, en de cognac staat mij nog het best aan.

BERNARD- Gebruik dan maar wat meer cognac.

GISELE- Voor alle zekerheid kan ik nog eens opnieuw proeven.

BERNARD- (Vlug) Neen, neen! Laat maar!

GISELE- Of ik kan er gin bijdoen. Die heb ik ook geproefd.

BERNARD- Ik ga mij er niet mee bemoeien! Jij klutst maar wat bij mekaar.

GISELE- Oké! En ik zal geregeld nog eens proeven.

BERNARD- Zorg dat jij nuchter blijft!

GISELE- (Geamuseerd) Jij kent mij toch!

BERNARD- (Wat ironisch) 't Is juist daarom, dat ik je verwittig! (Plots) Gisèle?

GISELE- (Vriendelijk) Ja, meneer Bernard?

BERNARD- Laat die 'meneer' er maar af, als wij alleen zijn.

GISELE- (Vriendelijk) Ja, meneer Bernard.

BERNARD- Vertel hier aan niemand, dat jij mijn vrouw niet bent!

GISELE- (Vriendelijk) Waarom niet, als ik vragen mag?

BERNARD- (Geamuseerd) Je weet nooit, waarvoor het goed is.

GISELE- (Geamuseerd) Jij bent toch niets van plan met mij?

BERNARD- (Blijkbaar gemeend) Natuurlijk niet!

GISELE- (Geamuseerd) Dat valt dan weeral tegen!

BERNARD- (Vriendelijk) Jij houdt je mond?

GISELE- (Plagerig) Op een voorwaarde! Dat jij mij nu komt helpen in de keuken!

BERNARD- Moet dat echt?

GISELE- (Wat geamuseerd) Als jij mij nu niet helpt, moet jij nooit meer afkomen!

BERNARD- (Wat geschrokken) Ssst! Moeten de anderen dat hier horen?

GISELE- (Plagerig) Zij weten toch niet, waarvoor jij altijd afkomt. (Vriendelijk) Kom!

BERNARD- (Wat gelaten) Vooruit dan maar!

GISELE- (Plagerig) Er hangt nog een heel mooi schortje voor jou!

(Zij verdwijnen richting keuken.)

DERDE TAFEREEL

(Philippe zit gespannen in de zithoek. Hij kijkt op zijn horloge.)

PHILIPPE- Nooit eerder heb ik mij zo zenuwachtig gevoeld. En dat allemaal door de schuld van die onnozelaar van een Bernard! Had ik maar nooit ingestemd!

(Een erg appetijtelijke Nathalie komt nogal koketterend uit de slaapkamer.)

NATHALIE- (Lief) Wil jij mij eens toeritsen, schat?

PHILIPPE- (Zenuwachtig) Waar?

NATHALIE- (Ietwat ironisch) Van achteren natuurlijk! Van voren had ik het zelf wel gekund!

(Philippe wil haar ritssluiting dichtdoen, maar hapt door zijn onhandigheid en zenuwachtigheid.)

NATHALIE- (Plagerig) Niet met je koude vingers aan mijn lijf

PHILIPPE- (Opgewonden) Koude vingers? Van de opwinding sta ik hier compleet in het zweet!

NATHALIE- Omdat jij eens heel eventjes moet doorgaan voor mijn man? (Plagerig) En dan nog maar alleen in het salon! Wie verwachten wij eigenlijk?

PHILIPPE- (Opgewonden) Wij?

NATHALIE- (Plagerig) Ik veronderstel, dat ik er ook bij ben.

PHILIPPE- (Ironisch) Helaas!

NATHALIE- Is het een bekend persoon?

PHILIPPE- (Gewichtig) En of!

NATHALIE- (Blijkbaar hoopvol) Toch niet Gert-Verhulst? Altijd al heb ik ervan gedroomd, hem ooit van dichtbij te mogen meemaken.

PHILIPPE- (Gewichtig) Het is iemand uit de wereld van de muziek! Eên van de weinige groten, die Vlaanderen heeft voortgebracht!

NATHALIE- (Blijkbaar ernstig) Sammeke Gooris?

PHILIPPE- (Wat opgewonden) Lach er niet mee!

NATHALIE- Ik ben doodserieus! Of hoor jij Sammeke niet graag?

PHILIPPE- Weet jij iets af van muziek? Kan jij erover meepra-

ten?

- NATHALIE- Om over iets mee te praten, hoef je er niet per se iets van af te weten. Je moet alleen maar je gesprekspartners gelijk geven. Dan vinden ze je een genie!
- (Gisèle verschijnt weer met haar kookboek.)
- GISELE- Is Bernard er nog altijd niet?
- PHILIPPE- (Wat opgewonden) Wat kan mij die Bernard schelen? Ik hoop, dat die ambetanterik hier wegblijft!
- GISELE- (Lichtjes ironisch) Ik niet, meneer. Zonder hem krijg ik mijn Normandische saus nooit gereed voor de tarbot.
- PHILIPPE- (Ironisch) Moet hij die misschien maken?
- GISELE- Hij is terug naar huis om mosseltjes. Ik had ze vergeten.
- PHILIPPE- (Wat schamper) Jij bent toch zeker, dat jij de rest bij hebt?
- GISELE- Helemaal zeker z!Jn, mag je nooit, meneer. Maar ik heb zo'ns gekeken in het kookboek, en het valt nog best mee moet ik zeggen.
- PHILIPPE- (Erg ironisch) Je kookkunst, of het kookboek?
- GISELE- (Geamuseerd) Allebei! Eén zaak moet ik wel in het oog houden, de witte wijn begint erg te zakken.
- PHILIPPE- (Erg ironisch) Hoe zou dat komen?
- GISELE- (Geamuseerd) Alcohol vervliegt, hè meneer.
- PHILIPPE- (Wat schamper) Vooral met jou in de buurt!
- NATHALIE- (Vriendelijk) Mijn man kan zich soms opwinden, mevrouw. Zijn zenuwen spelen hem nogal eens parten. Maar dat betert, zo gauw onze gast is aangekomen. Zelf heb ik daar ook aan moeten leren wennen.
- PHILIPPE- (Opgewonden) Jij? Wanneer wel?
- NATHALIE- (Vriendelijk) De eerste jaren dat wij getrouwd waren, **schat**.
- PHILIPPE- (Wat schamper) Jij voelt je precies al helemaal thuis in je rol?
- GISELE- (Plots geïnteresseerd) Rol?
- NATHALIE- (Vriendelijk) Mijn rol van liefdevolle echtgenote, bedoelt hij.

- GISELE- (Snapt het nu) Oh! (Vlug) Ik moet naar de keuken, voor mijn patatjes aanbranden! Anders zitten we in de puree! (Inde keukendeur) Stuur Bernard meteen naar de keuken, als hij hier binnenkomt!
- (Gisèle verdwijnt in de keuken.)
- PHILIPPE- (Nogal nors) Doe jij dit vaker?
- NATHALIE- (Lief) Wat, schat?
- PHILIPPE- Voor echtgenote spelen.
- NATHALIE- (Geamuseerd) Laten wij zeggen, dat ik wel enige ervaring heb op dit stuk. Ik moet er ten andere van leven.
- PHILIPPE- (Verrast) Doe jij niets anders?
- NATHALIE- (Gewichtig) Dit is een erg drukke job! Met mannen van jouw kaliber heb ik dag in dag uit mijn handen vol!
- PHILIPPE- (Verrast) Jij doet dit... "werk" elke week?
- NATHALIE- Bijna elke dag. (Blijkbaar ernstig) Jij beseft blijkbaar niet, hoeveel mannen er met de verkeerde vrouw zijn getrouwd!
- PHILIPPE- (Wat verontwaardigd) Ik ben niet met de verkeerde vrouw getrouwd!
- NATHALIE- (Plagerig) O neen? Waarom heb jij mij dan nodig op een van de belangrijkste momenten van je leven?
- PHILIPPE- Wie zegt er, dat ik jou nodig heb?
- NATHALIE- (Doet alsof zij weg wil) Ik mag dus naar huis?
- PHILIPPE- (Vlug) Jij blijft hier! (Wat rustiger) Hoe denk jij onze gast aan te pakken?
- NATHALIE- "Ik" moet hem niet aanpakken, "jij" moet aanpakken!
(Geamuseerd) Ik gedraag mij alleen maar als deideale echtgenote.
- PHILIPPE- Overdrijf maar niet!
- NATHALIE- (Plagerig) Hoe kan ik "hem" warm krijgen, als er niet eens iets gebeurt tussen jou en mij?
- PHILIPPE- (Wat geschrokken) Iets gebeurt?
- NATHALIE- Niet dat ik per se de eerste viool wil spelen, maar ik ben hier toch wel iets meer dan een stukje decor?
(Plagerig) Af en toe mag ik je toch wat genegenheid laten voelen?

- PHILIPPE- (Ironisch) Zolang het maar bij "genegenheid" blijft!
- NATHALIE- (Lief) Hoe verliefder wij met mekaar omgaan, hoe trotser onze gast is op zichzelf als hij mij van jou heeft losgepeuterd.
- PHILIPPE- (Ironisch) Als het van mij afhangt, valt er hier niet veel te peuteren!
- NATHALIE- (Kordaat) Wij spelen hier samen het verliefde stel, en jij gaat bij mij niet ten achter blijven!
- (Kordaat neemt Nathalie Philippe vast.)
- NATHALIE- (Wat uitdagend) Als je vooraf nog wat brandstof wil inslaan, is het nu het moment! Aan mijn reservoir kan er nog naar hartenlust worden getankt!
- PHILIPPE- (Erg ironisch) Ik ben bang voor ontploffingsgevaar:
- (De bel gaat.)
- PHILIPPE- (Schrikt) Daar heb je het al!
- NATHALIE- (Geamuseerd) Iemand steekt het vuur al aan de lont:
- PHILIPPE- (Erg gespannen) Maak dat je wegkomt!
- NATHALIE- (Protesteert) Ik ben je vrouw!
- PHILIPPE- (Erg gespannen) Dat kan mij niet schelen! Voorlopig mogen ze je hier niet zien!
- NATHALIE- Wanneer mag ik te voorschijn komen?
- PHILIPPE- (Gejaagd) Dat zeg ik je wel!
- (Opnieuw gaat de bel, nu wat ongeduldiger.)
- PHILIPPE- (Opgewonden) Maak dat je wegkomt!
- (Philippe probeert Nathalie in de slaapkamer te krijgen.)
- NATHALIE- (Plagerig) Jij laat mij daar toch niet te lang wachten? Ik kan mijn ventje niet missen!
- (Philippe duwt Nathalie de slaapkamer in.)
- PHILIPPE- (Opgewonden) En ga daar niet door het sleutelgat **staan loeren!**
- NATHALIE- (Wat verontwaardigd) Dat heb ik nog nooit gedaan!
- (De bezoeker blijft nu ongeduldig bellen.)
- PHILIPPE- Ja! Ik kom!

(Philippe verdwijnt in de hal. Even later verschijnt een erg autoritaire Claude Baudouin, gevolgd door een onderdanige Philippe.)

- CLAUDE- (Lastig) Laat jij je gasten altijd zo wachten? Of moest jij eerst nog de hond uitlaten?
- PHILIPPE- (Probeert even geestig te zijn) Eerder de kat!
- CLAUDE- (Wat opgewonden) Ik kan er niet om lachen! Ben jij hier alleen?
- PHILIPPE- (Vlug) Neen, neen! Ik... èh...
- CLAUDE- (Onderbreekt autoritair) Zou jij mij geen stoel aanbieden?
- PHILIPPE- (Vlug) Natuurlijk! Ga zitten!
- CLAUDE- (Nors) Liever niet! Eerst wil ik weten, wat er hier op het programma staat! (Hautain) Jij kent mij toch?
- PHILIPPE- (Onderdanig) Claude Baudouin, de grote orkestleider.
- CLAUDE- (Verbetert) De "'Maestro"'! (Nors) En jij hebt mij hier ontboden?
- PHILIPPE- (Onderdanig) Met jouw goedvinden.
- CLAUDE- (Nors) Wat is er aan de hand? Vlug wat!
- PHILIPPE- (Zenuwachtig) Niets speciaals! Ik wou maar een avondje over muziek praten... met de "Maestro"!
- CLAUDE- (Nors) Weet jij iets af van muziek?
- PHILIPPE- (Ietwat onzeker) Ik heb toch mijn eerste prijs vrool behaald aan het conservatorium.
- CLAUDE- (Minachtend) Is dat alles? Iedere onnozelaar die een strijkstok kan vasthouden, heeft die behaald. Welke onderscheidingen heb jij zo al op je palmares? De "Grand Prix International du Disque"'? De "Trofee Fuga"? De "Grote Prijs Koningin Elisabeth"?
- PHILIPPE- (Wat gegeneerd) Voorlopig ontbreken de prijzen nog,
- CLAUDE- (Erg ironisch) Wat niet is, kan nog komen.
- PHILIPPE- (Gegeneerd) Wie weet.
- (Claude schiet in een spottende lach. Dan beziet hij de kamer en nadien Philippe, die er nogal betuurd bij staat.)
- CLAUDE- (Wat nors) Jij wil dus wat praten?

- PHILIPPE- (Ietwat enthousiast) En intussen de inwendige mens wat versterken natuurlijk.
- CLAUDE- (Koel) De inwendige mens?
- PHILIPPE- (Opnieuw wat onzeker) Met een natje en een droogje,
- CLAUDE- (Koel) Een natje en een droogje?
- PHILIPPE- (Meteen voorzichtige glimlach) Ik denk niet, dat het zal tegenvallen.
- CLAUDE- (Ironisch) Dat moest er nog aan mankeren! (Koel) Zijn wij hier de hele tijd alleen?
- PHILIPPE- (Flakkert wat op) Neen, neen! Mijn vrouw is er ook,
- CLAUDE- (Koel) Waar is die?
- PHILIPPE- Zij maakt nog wat toilet. (Waagt een grapje) Je weet, hoe dat gaat bij vrouwen.
- CLAUDE- (Koel) Voor mij hoeft zij zich niet op te tutten!
- PHILIPPE- (Probeert hem wat te vleien) Ook zij is erg benieuwd, om met de "Maestro" kennis te maken.
- CLAUDE- (Heeft hem allang door) Zeg eens, mijnheer de violist, jij zit toch niet zonder werk?
- PHILIPPE- (Betrapt) Zonder werk? Ik?
- CLAUDE- (Nors) Iedere week krijg ik van die uitnodigingen. En uiteindelijk komt het altijd op hetzelfde neer: een gebedel om een plaatsje in mijn orkest.
- PHILIPPE- (Zwakjes) Neen, neen. Om werk zit ik niet verlegen. Het is mij enkel te doen om de muziek.
- CLAUDE- (Ongegeneerd) Je vrouw heeft zolang werk. Moest zij nog helemaal worden herschilderd of gerestoureerd?
- PHILIPPE- (Ietwat luimig) Neen, nee. Zij legt alleen maar de finishing touch! Zal ik eens gaan zien, of zij klaar is?
- CLAUDE- (Wat nors) Dat moet jij weten! Mij interesseert ze niet het minst!
- PHILIPPE- (Verrast) O neen? Een ogenblik.
- (Philippe haast zich naar de slaapkamer. Meteen verdwijnt de stuursheid van Claude. Blijkbaar beleeft hij plezier aan zijn entree,)
- CLAUDE- (Geamuseerd) Die waagt het niet meer, straks nog

om een plaatsje in mijn orkest te bedelen! (Enthou-
siasst) Hun keuken ruikt niet slecht. Als nu dat op-
getut geval nog wat meevalt ...

(Philippe komt uit de slaapkamer, iets later ge-
volgd door een stralende Nathalie.)

PHILIPPE- (Erg opgetogen) Hier zijn we ermee!

(Claude en Nathalie, die beiden hun beste gezicht
hadden opgezet, staan stomverbaasd.)

CLAUDE- (Opgewonden) 't Is niet waar?!

NATHALIE- (Niet uit haar lood) Hallo!

PHILIPPE- (Voelt meteen, dat er wat schort) Kennen jullie
mekaar?

CLAUDE- (Opgewonden) Overal waar ik word uitgenodigd, kom
ik "haar" tegen! Nathalie Bataille, gestuurd door
Suzanne van Interlabor-Interim!

NATHALIE- (Erg vriendelijk) Suzanne stuurt haar meest bekwa-
me kracht.

CLAUDE- (Allesbehalve opgetogen) Dat is mogelijk! Maar
het is altijd en overal dezelfde!

NATHALIE- (Vriendelijk) Omdat er over mij nog nooit klachten
zijn binnengekomen.

CLAUDE- (Protesterend) Ik krijg altijd hetzelfde vlees in
de kuip!

NATHALIE- (Plagerig) Tot nog toe is dit vlees je altijd best
bevallen,... of niet soms?

CLAUDE- (Blijkbaar gemeend) Ik wil eens iets anders! Ver-
andering van spijs doet eten!

NATHALIE- (Plagerig) Bij mij hapte jij ook wel toe!

CLAUDE- (Verontwaardigd tot Philippe) En jij durft beweren
dat dit je vrouw is?

PHILIPPE- (In het nauw) Dat heb ik nooit gezegd.

CLAUDE- (Met nadruk) Jij hebt mij gezegd, dat jij je vrouw
ging halen!

PHILIPPE- Dat klopt! Maar ik heb niet gezegd, "'waar" ik ze
ging halen. (Waagt een glimlach) Mijn vrouw is na-
melijk daar! In de keuken!

CLAUDE- (Ongelovig) Waarom ging jij dan "'daar'" binnen?

PHILIPPE- In mijn slaapkamer? (Plotse inval) Om Nathalie te

halen!

CLAUDE- (Ongelovig) Wat deed zij daar?

PHILIPPE- Zich omkleden! Waar moest zij dit anders doen? Hier **onder onze ogen?**

CLAUDE- (Wat dreigend) Wat doet zij hier in deze afgelegen bungalow?

PHILIPPE- (Een fractie van een seconde denkt hij na, dan krijgt hij een plotse inval.) Zij is hier de keukenhulp!

NATHALIE- (Verontwaardigd) De keukenhulp? Ik?

PHILIPPE- (Komisch doordravend) Dat had jij niet verwacht, hè! Suzanne van Interlabor-Interim zei, dat jij hier wel een potje zou gaar stoven!

CLAUDE- (Ongelovig) Keukenhulp ... in dit tenue?

PHILIPPE- (Plotse inval) Zij helpt hier niet alleen koken! Zij helpt ook opdienen! Vandaar dat wij haar graag wat appetijtelijk zagen.

NATHALIE- (Verontwaardigd) Koken... en ook nog opdienen? Ben ik hier misschien de meid voor alle werk?

PHILIPPE- (Geamuseerd) Zo kan je het noemen!

CLAUDE- (Wat opgewonden) Ik geloof niets, van wat hij hier staat te vertellen! Ga je vrouw eens halen!

PHILIPPE- (Plots in het nauw) Mijn vrouw?

CLAUDE- (Wat dreigend) Zij is toch in de keuken, zei jij.

PHILIPPE- (Erg nerveus) Natuurlijk!

CLAUDE- (Kordaat) Ga ze eens halen!

PHILIPPE- (Na een korte aarzeling) Oké!

(Wat schoorvoetend verdwijnt Philippe in de keuken.)

NATHALIE- (Wat verwijtend) Ik wist niet, dat jij mij moe bent?

CLAUDE- Ik ben je niet moe! Maar af en toe wil ik wel eens wat anders.

NATHALIE- (Blijkbaar op haar tenen getrapt) Dit ga ik onthouden! (Dreigend) Iedere keer als ik nog eens ergens naartoe word gestuurd, roep ik dat iedereen het **kan horen: "'t Is toch weer niet voor Claude Baudouin zeker?'**

- CLAUDE- (Dreigend) Riskeer dat niet!
- NATHALIE- (Blijkbaar lastig) Ik sta hier in mijn niemendalletje. Daarmee moet ik naar de keuken... omdat jij mij niet meer wil!
- CLAUDE- (Wat opgewonden) Ik wil die kerel hier eens op zijn nummer zetten! (Ironisch) Dadelijk gaan wij hem hier terug zien komen met een lang gezicht!
- (Een wat stralende Philippe komt uit de keuken, gevolgd door een lichtjes aangeschoten Gisèle.)
- PHILIPPE- (Enthousiast) Hier zijn wij ermee!
- GISELE- (Meteen handgebaartje) Hoy! (Vrolijk) Ik was net de champagne aan het proeven, maar ik moest onmiddellijk meekomen.
- PHILIPPE- (Kordaat tot Nathalie) Ga die champagne eens halen. Hij staat net ingeschonken!
- NATHALIE- (Verontwaardigd) Dat meen jij niet?
- PHILIPPE- (Kordaat) Waarom heb ik je anders betaald?
- NATHALIE- (Koppig) Mijn capaciteiten liggen elders!
- PHILIPPE- (Kordaat) En toch ga jij naar de keuken! Vooruit! En neem dat schortje van Gisèle maar mee! Het past niet bij haar stand!
- (Geamuseerd en wat uitdagend knoopt Gisèle haar schortje los. Nogal ostentatief overhandigt zij het aan Nathalie.)
- GISELE- (Poeslief) Veel geluk ermee!
- (Erg humeurig neemt Nathalie Gisèle het schortje af. Zonder nog om te kijken, verdwijnt zij in de keuken.)
- CLAUDE- (Geïnteresseerd naar Gisèle kijkend, tot Philippe) Kan jij ons even aan mekaar voorstellen?
- PHILIPPE- (Enthousiast) Met alle plezier! Dit is "'Maestro" Claude Baudouin, de alomtgeprezen en beroemde orkest-leider!
- (Als een edeldame biedt Gisèle lief haar hand aan aan Claude.)
- GISELE- (Uiterst vriendelijk) Aangename kennismaking!
- (P.J. echtig neemt Claude de uitgestoken hand van Gisèle. Hij brengt ze naar zijn lippen.)
- CLAUDE- (Ridderlijk) Alle genoegen is aan mijn kant, madam.

(Vurig kust Claude de hand van Gisèle. Philippe wil Gisèle voorstellen als zijn vrouw.)

PHILIPPE- (Enthousiast) En hier heb je dus...

(Bernard, die is komen binnenvallen als een hond in een kegelspel, probeert zijn aanwezigheid te rechtvaardigen. Hij steekt een bokaaltje omhoog.)

BERNARD- (Enthousiast) De mosselen!

CLAUDE- (Erg humeurig ter wille van de onderbreking) Wie is dat?

(Meteen komt Bernard Claude de hand drukken.)

BERNARD- (Enthousiast) Bernard Poncelet, pianist!

(Meteen slaat Bernard zijn arm om de schouders van Gisèle.)

BERNARD- (Haar enthousiast voorstellend) En dit is Gisèle, mijn aanbiddelijk vrouwtje!

CLAUDE- (Verrast tot Philippe) En waar is die van jou?

(Voor de verbouwereerde Philippe de kans krijgt iets te zeggen, verschijnt Nathalie met een plateau met glazen champagne.)

NATHALIE- (Nors) Pardon, service!

VIERDE TAFEREEL

(In de studio speelt Claude Baudouin nogal harts-tochtelijk op de piano, bijvoorbeeld een gedeelte van de pathetische sonate (nr 8) van Beethoven.

- BERNARD- Hoe heb jij Claude Baudouin **in** je studio gekregen?
- PHILIPPE- Ik heb hem er niet naartoe gestuurd. Hij is er zelf naartoe gestapt, om zich wat af te reageren.
- BERNARD- Hij heeft wel verstand van pianospelen, moet ik zeggen.
- PHILIPPE- (Ironisch) Jij kan *hem* misschien eens vragen, je te vervangen de avond dat je vriendin komt.
- BERNARD- Die avond hou **ik** het bij jou! (Plagerig) Ik heb zo het gevoel, dat jij beterkoop bent. (Plots ernstig) Waarom is Claude Baudouin zo opgewonden?
- PHILIPPE- (Schamper) Dat moet "jij" vragen! Op het ogenblik dat ik hem Gisèle wou voorstellen als mijn vrouw, kwam jij binnen om te vertellen dat zij jouw vrouw **is!**
- BERNARD- Gisèle is niet jouw vrouw!
- PHILIPPE- (Opgewonden) De jouwe ook niet, heb ik intussen **vernomen!**
- BERNARD- (Zich verdedigend) Thuis in het restaurant is zij onze keukenhulp!
- PHILIPPE- (Opgewonden) Wat heeft dat ermee te maken? Geeft dat jou soms enig recht? Claude Baudouin voelt duidelijk, dat wij hem' aan het bedriegen zijn. Eerst met Nathalie, en nu met Gisèle!
- BERNARD- Apropos, waar is Gisèle?
- PHILIPPE- Zij ligt op bed. Zij heeft te veel gedronken, zij moet even uitslapen.
- BERNARD- **In** de logeerkamer?
- PHILIPPE- In mijn slaapkamer!
- BERNARD- (Wat verontwaardigd) Haar plaats is in de logeerkamer!
- PHILIPPE- (Wat opgewonden) Die heb ik nodig voor Claude Baudouin! Ik kan Gisèle moeilijk bij hem leggen!
- BERNARD- (Wat schamper) Jij legt ze liever bij jou!

- PHILIPPE- (Opgewonden) Tegen de tijd dat ik naar bed ga, zal Gisèle wel weer op haar benen kunnen staan zeker?
- BERNARD- Zij moet samen met mij voor het eten zorgen.
- PHILIPPE- Vergeet dat maar! Claude Baudouin denkt nog altijd, dat zij jouw vrouw is. Hij wil niet, dat de vrouw van een musicus ook maar één hand uitsteekt in de **keuken**.
- BERNARD- (Wat opgewonden) Moet ik daar dan alles alleen doen?
- PHILIPPE- Ook jij mag je handen daar niet vuilmaken van hem!
- BERNARD- (Opgetogen) Dat valt dan mee!
- PHILIPPE- (Verontwaardigd) O ja? Wie gaat er hier dan voor het eten zorgen? Vergeet niet, dat wij Claude hebben uitgenodigd op een souper!
- BERNARD- Nathalie is er nog!
- PHILIPPE- Zij weigert alle keukenwerk! (Wat ironisch) Zij is geschapen voor het fijnere werk, beweert zij!
- BERNARD- (Plagerig) Daarvoor had jij haar ook ingehuurd!
- PHILIPPE- (Wat opgewonden) Jij hebt haar ingehuurd!
- BERNARD- (Kordaat) Om jou uit de nood te helpen!
- PHILIPPE- (Erg ironisch) Ik merk het!
- BERNARD- Waar is Nathalie op dit ogenblik?
- PHILIPPE- In de keuken! (Ironisch) Zij zit er aan de champagne!
- BERNARD- (Geamuseerd) Waar gaan wij "haar" dan straks te rusten leggen?
- PHILIPPE- (Wat opgewonden) Dat zijn zorgen voor straks! Nu zijn er dringender problemen!
- BERNARD- Wie het eten kookt?
- PHILIPPE- Juist!
- BERNARD- En, èh,... zie jij hiervoor nog een oplossing?
- PHILIPPE- Ja!
- BERNARD- Welke?
- PHILIPPE- (Resoluut) Jij gaat als de bliksem je vrouw halen!
- BERNARD- (Schrikt) Mijn vrouw? Odette is niet thuis!

- PHILIPPE- (Kordaat) Jij zoekt maar, tot jij ze vindt!
- BERNARD- Dat gaat zomaar niet!
- PHILIPPE- (Resoluut) Jij hebt mij hier in de problemen gebracht! Nu ga jij mij er ook uithelpen! Jij legt haar maar uit, wat jij hier hebt aangericht!
- BERNARD- Het is vandaag haar vrije dag! Dan hoef ik haar meestal niets te vragen!
- PHILIPPE- (Opgewonden) Weet jij een andere manier, om mij uit de nood te helpen?
- BERNARD- Eigenlijk niet.
- PHILIPPE- (Opgewonden) Waarop wacht jij dan nog, om haar te halen?
- BERNARD- (Aarzelend) Als ik Odette hier haal, kan Gisèle nog moeilijk doorgaan voor mijn vrouw.
- PHILIPPE- Dat is jouw probleem! Dat heb jij jezelf op de hals gehaald! (Wat sarcastisch) Misschien kan jij Gisèle nu best aan mij overlaten!
- BERNARD- (Wat opgewonden) Ik denk er niet aan!
- PHILIPPE- Vooruit! Maak dat je vrouw hier is!
- BERNARD- Ik vraag mij af, hoe dit hier gaat aflopen!
- PHILIPPE- In ieder geval moet er worden gegeten!
- BERNARD- (Gelaten) Wat moet, moet dan maar. Ik zal mlJ thuis 'nog maar ééns' zure gezichten op de hals halen.
- PHILIPPE- Zorg dat jij zo rap mogelijk terug bent!
- BERNARD- (Wat ironisch) Haast en spoed, zelden goed!
- PHILIPPE- (Vult aan) Behalve als het moet!
- BERNARD- (Wat ironisch) Zorg maar, dat Nathalie niet uitgeteld geraakt! Zij moet hier dadelijk opdienen! Tot straks!
- PHILIPPE- (Verbeterd) Tot zo 'dadelijk'!
- (Bernard haast zich de deur uit.)
- PHILIPPE- Bernard heeft gelijk, verdomme! Als ik niet oppas, heb ik dadelijk twee vrouwen op mijn bed liggen!
- (Philippe haast zich naar de keukendeur.)
- PHILIPPE- Is dat nodig, wat jij daar bezig bent?

(Met een glas champagne in de hand, verschijnt Nathalie in de keukendeur.)

- NATHALIE- (Lief) Ik moet toch mijn dorst lessen, schat! En mijn ontgoocheling doorspoelen! Het overkomt mij niet zo vaak, dat ik twee keer op één avond een blauwtje loop, eerst bij jou en dan bij Clauclau.
- PHILIPPE- (Zenuwachtig) Hou maar op, met hem Clauclau te noemen! Dat werkt hem alleen maar op de zenuwen!
- NATHALIE- (Vriendelijk) Hij en ik ontmoeten mekaar vaker, Ik noem hem dan altijd Clauclau! En nu ineens zou dit **niet meer mogen?**
- PHILIPPE- (Wat opgewonden) Onder vier ogen noem jij hem zoals jij wil! Maar hier in gezelschap gedraag jij je zoals het hoort!
- NATHALIE- (Vriendelijk) Ik probeer eraan te denken, schat!
- PHILIPPE- (Opgewonden) En hou ook maar op, met mij "schat" **te noemen!**
- NATHALIE- (Plagerig) Toch onder vier ogen, schat. Of hoor jij liever "Fifi"?
- PHILIPPE- (Opgewonden) Ik hoor het liefst, dat jij je mond houdt! En dat jij hier fatsoenlijk opdient vanavond! Anders dien ik klacht in bij je baas!
- NATHALIE- (Rustig) Ik denk niet, dat die zich daar ook maar iets van aantrekt. Hij beseft maar al te goed, wat hij aan mij heeft!
- PHILIPPE- (Ironisch) Zonder jou gaat zijn bedrijf toch niet op de fles?
- NATHALIE- (Glimlachend) Dank zij mij, staat zijn bedrijf op heel wat plaatsen goed aangeschreven!
- PHILIPPE- (Wat ironisch) Zorg dan maar, dat "ik" na vanavond ook goed sta aangeschreven bij Claude Baudouin!
- NATHALIE- (Vriendelijk) Om jou aan een job te helpen, zet ik mijn beste beentje voor. Ook al vind ik niets zo afschuwelijk als dat kattengejank van een viool!
- PHILIPPE- (Plots erg benieuwd) Heb jij al eerder iemand binnengekregen in zijn orkest?
- NATHALIE- (Geamuseerd) Waarom vraag jij dat?
- PHILIPPE- Omdat jullie mekaar zo goed schijnen te kennen!
- NATHALIE- (Geamuseerd) Ik heb hem al een trompettist, een saxofonist en een cellist aan de hand gedaan. Een

accordionist kon hij jammer genoeg niet gebruiken. Die heb ik aan het werk gekregen bij Luc Steeno en Bart Kaëll.

(Wat uitdagend staat zij nu vlak bij Philippe.)

NATHALIE- (Lief) Als ik jou binnen krijg in het orkest van Clauclau, zit er voor mij toch iets aan vast?

PHILIPPE- (Achterdochtig) Smeergeld?

NATHALIE- (Lief) Neen, neen, geen geld! Een avondje en een nachtje hier onder ons beidjes. Iets zoals vanavond, maar dan zonder kokkin en zonder pottenkijkers. Een koude schotel, met heel veel champagne! En nadien wij samen hier op de sofa, (op de slaapkamer dui- dend) of nog iets gezelliger!

PHILIPPE- (Wat ironisch) Moet dat dan ook worden geregeld via Suzanne van Interlabor-Interim?

NATHALIE- (Plagerig) Ah ja, ik werk nooit in het zwart!

PHILIPPE- Ga mijnheer Baudouin zijn glas nog maar eens bijvullen!

NATHALIE- (Geamuseerd) Ik ga eerst eens zien, of er nog wel iets in de fles is!

PHILIPPE- Hou zelf op met drinken!

NATHALIE- (Plagerig) Ik moet toch weten, wat ik je gasten voorzet! Ik moet eerlijk toegeven, dat jouw champagne van een uitstekende kwaliteit is!

PHILIPPE- (Wat opgewonden) Ik help jou straks niet naar bed!

NATHALIE- (Geamuseerd) Dan vraag ik Clauclau! Die heeft dat al vaker gedaan!

(Glimlachend verdwijnt Nathalie in de keuken.)

PHILIPPE- Met haar hebben wij hier ons laatste leed nog niet gezien! Was het al maar morgenvroeg!

(In de haldeur verschijnt Cathérine, de vrouw van Philippe.)

CATHERINE- (Opgewekt) Hallo!

PHILIPPE- (Schrikt zich bijna een ongeluk) Cathérine!?!

CATHERINE- (Bezorgd) Hoe zie jij er zo ineens uit? Jij schrikt toch niet van je eigen vrouw?

PHILIPPE- (Erg zenuwachtig) Ik had je toch gevraagd, mij hier vanavond niet na te komen!

CATHERINE- (Vriendelijk bezorgd) Jij zag er daarstraks zo zenuwachtig uit, dat ik mij zorgen maakte. Voel jij je intussen al iets beter?

PHILIPPE- (Erg ironisch) Tot zo-even voelde ik mij prima, **maar nu ...**

CATHERINE- Jij hebt mooie muziek opstaan.

PHILIPPE- (Wat in paniek) Beethoven!

CATHERINE- (Vriendelijk) Dat hoor ik wel. Waarom zet jij de studiodeur niet wat open?

(Meteen wil Cathérine de daad bij het woord voegen.)

PHILIPPE- (In paniek) Neen!

CATHERINE- (Onschuldig) Dan klinkt de muziek nog veel mooier.

PHILIPPE- (Vlug) Ik vind hem zo al mooi genoeg!

CATHERINE- (Onschuldig) Met die nieuwe cd-speler is het net, of wij de pianist hier in huis hebben.

PHILIPPE- (In paniek) Echt?

(Weerwil Cathérine de studiodeur opendoen.)

CATHERINE- Met de deur open...

PHILIPPE- (Onderbreekt in paniek) Neen! (Vlug) Cathérine, ga alsjeblieft naar huis!

(Philippe probeert zijn vrouw naar de hal te krijgen.)

CATHERINE- (Bezorgd) Waarom toch? Wat scheelt er je?

PHILIPPE- (In paniek) Op dit ogenblik scheelt er mij niets! Maar als jij niet vlug maakt dat jij hier weg bent, kan ik ieder ogenblik een attaque krijgen!

CATHERINE- (Bezorgd) Een attaque? Dan moeten wij meteen een dokter ontbieden!

PHILIPPE- (In paniek) Neen!

CATHERINE- (Bezorgd) Wij zijn hier moederziel alleen! Maar goed, dat ik er ben!

PHILIPPE- (In paniek) Jij moet als de bliksem terug naar huis!

CATHERINE- (Bezorgd) En je attaque?

- PHILIPPE- (Erg opgewonden) Die krijg ik niet, als jij er niet bent!
- CATHERINE- (Bezorgd) Ik snap er niets van! Maar jij ziet er in ieder geval erg bleek uit. Ik haal je wat te drinken!
- (Meteen haast Cathérine zich in de richting van de keuken.)
- PHILIPPE- (In paniek) Neen!
- CATHERINE- (Erg bezorgd) Maar wat is er toch?
- (Philippe neemt vlug zijn glas.)
- PHILIPPE- Ik heb nog te drinken!
- CATHERINE- (Verrast) Sinds wanneer drink jij hier champagne?
- PHILIPPE- (Aarzelt een fractie van een seconde, maar vindt dan een uitvlucht) Ik had hier nog een fles staan in de frigo!
- CATHERINE- (Ongelovig) Van wanneer?
- PHILIPPE- (Vlug) Van toen wij hier de laatste keer iets hebben gevierd! (Plots opgewonden) Ik mag hier toch wel een fles champagne in de frigo hebben?
- CATHERINE- Natuurlijk mag jij dat! Ik vind het alleen maar wat eigenaardig, dat jij je hierover zo druk maakt!
- PHILIPPE- (Erg opgewonden) Wie maakt er zich hier druk?
- CATHERINE- (Rustig) Als jij iets te vieren hebt, zeg mij dat dan. Ik gun jou dat van harte!
- PHILIPPE- (Opgewonden) Ik heb niets te vieren!
- (In de slaapkamer valt er iets op de grond. Cathérine schrikt. Philippe staat als aan de grond genageld.)
- CATHERINE- (Geschrokken) Wat was dat?
- PHILIPPE- (Blijkbaar onschuldig) Wat?
- CATHERINE- Dat gebonk in de slaapkamer?
- PHILIPPE- (Zo onschuldig mogelijk) In de slaapkamer? Ik heb niets gehoord.
- CATHERINE- (Gespannen) Ga eens kijken, of er daar wat aan de hand is!
- PHILIPPE- (Erg kregel) Ik heb niets gehoord!

CATHERINE- (Plots valt haar frank) Jij bent hier toch niet...

(Meteen haast zij zich richting slaapkamer.)

PHILIPPE- (In paniek) Blijf hier, Cathérine!

(Onverstoord duwt Cathérine de slaapkamerdeur open. Zij staat als aan de grond genageld, Dreigend richt zij zich tot Philippe.)

CATHERINE- (Dreigend) Wie ligt daar in ons bed?

PHILIPPE- Ik weet van niets! Ligt daar iemand op ons bed?

CATHERINE- (Dreigend) "In'" ons bed!

(Meteen gaat Philippe een kijkje nemen.)

PHILIPPE- (Blijkbaar verbaasd) Hoe kan dat?

CATHERINE- (Dreigend) Wie is zij?

PHILIPPE- (Opgewonden) Hoe kan ik dat weten? Ik heb haar nooit eerder gezien!

CATHERINE- (Erg opgewonden) Maak dat de kat wijs! Is zij wel meerderjarig?

PHILIPPE- (Vlug) Ja, ja! (Herpakt zich meteen) Dat denk ik toch! Zo ziet zij er in ieder geval uit!

CATHERINE- (Erg opgewonden) Daarom mocht ik hier niet komen?!

PHILIPPE- (Probeert haar te onderbreken) Cathéri...

CATHERINE- (Onderbreekt hem opgewonden) Daarom wou jij mij hier meteen weer de deur uit?! (Erg ironisch herhaalt zij zijn woorden) "'Er valt hier niets te **viere**ren!"

PHILIPPE- (Opgewonden) Cathérine, er is niets gebeurd!

CATHERINE- (Erg opgewonden) Jij was je nog wat moed aan het indrinken, voor jij aan de slag ging?

PHILIPPE- (Erg opgewonden) Ik hoef miJ geen moed in te drinken! Er gebeurt hier niets!

(Cathérine haast zich de slaapkamer in. Meteen komt zij terug met de bovenkleren van Gisèle.)

CATHERINE- (Dreigend) Waarom heeft zij die uitgetrokken?
(Vlug) Niet liegen!

PHILIPPE- (Opgewonden) Dat weet ik niet!

CATHERINE- (Opgewonden) Ah, jij weet dat niet? Toch niet alleen maar om haar tanden te poetsen?

(Cathérine duwt Philippe de kleren van Gisèle in de handen.)

CATHERINE- (Erg opgewonden) Haal ze eruit!

PHILIPPE- (In paniek) Ik?

(Meteen rukt Cathérine hem de kleren weer uit de handen.)

CATHERINE- (Opgewonden) Of neen! Ik doe het zelf! Zij gaat eens ondervinden, met wie zij te doen heeft!

PHILIPPE- (In paniek) Cathérine, blijf hier!

(Cathérine haast zich richting slaapkamer. In de keuken valt er een glas aan diggelen. Cathérine staat andermaal als aan de grond genageld.)

CATHERINE- (Erg onheilspellend) Wat was dat?

PHILIPPE- (Zo onschuldig mogelijk) Wat?

CATHERINE- (Dreigend) Dat gerinkel in de keuken?

PHILIPPE- (Zo onschuldig mogelijk) Rinkelde daar iets?

(Cathérine zwiert de kleren van Gisèle op de sofa. Resoluut begeeft zij zich richting keuken.)

PHILIPPE- (Opgewonden) Cathérine, blijf hier!

(Onverstoord duwt Cathérine de keukendeur open. Nog maar eens staat zij als aan de grond genageld.)

CATHERINE- (Dreigend) En wie is dat daar?

PHILIPPE- (Blijkbaar wanhopig) Ik weet het niet! Is daar iemand?

CATHERINE- (Erg opgewonden) Een trio? Jij?

PHILIPPE- (Wanhopig) Maar neen!

CATHERINE- (Erg opgewonden) Waarom zit zij zich daar dan moed in te drinken? Met jouw champagne!

PHILIPPE- (Wanhopig) Cathérine, jij begrijpt het niet!

CATHERINE- (Opgewonden) Ik begrijp het maar al te goed!

(Het pianospelen is opgehouden. In de studio wordt het deksel van de piano nogal luid dichtgeklapt. Cathérine en Philippe schrikken.)

CATHERINE- (Dreigend) Wat was dat?

PHILIPPE- (Wanhopig) Ik weet het niet!

CATHERINE- Heb jij hier een harem geïnstalleerd?

(Cathérine wil zich richting studio begeven, maar Philippe belet haar dit.)

PHILIPPE- Ik zal je alles uitleggen!

CATHERINE- (Opgewonden) Spaar je de moeite! Jouw uitleg geloof ik niet meer!

PHILIPPE- (Erg opgewonden) Jij gaat naar mij luisteren!

CATHERINE- (Erg opgewonden) Laat mij los!

(De deur van de studio gaat open, Claude verschijnt. Op slag verstomt de ruzie.)

CLAUDE- (Rustig) Dat is een prima piano, die jij daar hebt **staan**.

PHILIPPE- Vind jij?

CLAUDE- En fantastisch gestemd! Heb jij dat zelf gedaan?

PHILIPPE- (Wat onwennig) Ja.

CLAUDE- Prima werk!

(Claude observeert nu Cathérine van kop tot teen.)

CLAUDE- (Rustig) Wie is dit?

PHILIPPE- (Erg zenuwachtig) Cathérine.

CLAUDE- (Wil blijkbaar meer uitleg) Cathérine?

PHILIPPE- Cathérine Laurent!

(Claude wil Cathérine vriendelijk de hand drukken.)

PHILIPPE- (Plots enthousiast) De kokkin!

(Meteen trekt Claude zijn hand terug. Cathérine beziet Philippe stomverbaasd.)

PHILIPPE- (Erg zenuwachtig) Het wordt stilaan tijd, dat het eten klaar is. Zij komt ons uit de nood helpen!

CATHERINE- (Niet begrijpend) Zeg eens even...

PHILIPPE- (Resoluut onderbrekend) Nu geen complimenten verkopen, Cathérine! Mijnheer heeft honger! Daar is de keuken! Alles staat klaar, jij kan meteen aan de slag!

CATHERINE- (Opgewonden) Mag ik van jou eens weten...•

PHILIPPE- (Onderbreekt) Nu niet! Straks!

(Claude is bij de kleren van Gisèle gekomen. Hij neemt ze van de sofa.)

CLAUDE- Wat betekent dit hier?

(Claude heeft nog enkel oog voor de kleren. Philippe probeert Cathérine zo haast mogelijk in de keuken te krijgen.)

PHILIPPE- (Terzijde tot Cathérine) Dadelijk kom ik je alles uitleggen!

CATHERINE- (Opgewonden) Jij denkt toch niet, dat ik...

PHILIPPE- (Onderbreekt) Ga nu, alsjeblieft! En vlug voor het te laat is!

(Bernard komt uit de hal, hij heeft Odette bij de arm.)

BERNARD- (Enthousiast) Hier zijn wij ermee!

ODETTE- Goedenavond!

(Claude beziet Odette van kop tot teen. De anderen kijken gespannen toe.)

CLAUDE- (Rustig) Wie is dit?

BERNARD- (Enthousiast) Odette! (Hij wijst richting keuken) De...

PHILIPPE- (Onderbreekt erg enthousiast) Mijn vrouw!

BERNARD- (Verbaasd) Ik dacht dat zij...

(Bernard steekt zijn hand uit richting keuken, maar Philippe duwt die vlug naar beneden.)

PHILIPPE- (Onderbreekt vlug, terwijl hij enthousiast naar Cathérine wijst) De kokkin is gearriveerd! (Terwijl hij enthousiast de hand van Odette neemt) En **nu ook mijn vrouw!**

(Op Claude na die enkel nog oog heeft voor Odette, beziet iedereen erg verbaasd Philippe. Met het glas champagne in de hand verschijnt Nathalie geamuseerd in de keukendeur.)

NATHALIE- (Vrolijk) Het gezelschap groeit aan! Of begin ik dubbel te zien?

(In een laken gewikkeld, verschijnt Gisèle in de slaapkamerdeur.)

GISELE- (Wat gegeneerd) Heeft er iemand mijn kleren **gezien?**

VIJFDE TAFEREEL

(Claude, Philippe en Odette zijn bijna klaar met hun dessert. Duidelijk hebben zij al meer dan één glas gedronken.)

CLAUDE- Mmm! Uitstekend, deze appelomelet! Zo heb ik hem nog nooit gegeten!

PHILIPPE- (Nogal enthousiast) Ja, die mag er zijn!

CLAUDE- (Vriendelijk) Wat vind jij ervan, mevrouw Thirion?

ODETTE- (Vriendelijk) Zeg maar "Odette"!

CLAUDE- (Vriendelijk) Wat vind jij ervan, 'Odette'?

(Nathalie komt uit de keuken.)

NATHALIE- (Nogal onverschillig) Wanneer mogen wij de koffie brengen?

PHILIPPE- (Wat opgewonden) Jij ziet toch, dat wij nog volop bezig zijn met het dessert!

NATHALIE- Voor ons hoeven jullie je niet te haasten. 't Is maar, dat wij jullie niet graag opgewarmde koffie **voorzetten**.

CLAUDE- (Vermanend tot Nathalie) Wat het eten betreft, wend je je niet tot de heer maar tot de vrouw des huizes! "Zij" ontvangt de gasten! En dan nog iets! Als je de mensen aanspreekt, doe je dat met twee woorden! Vergeet niet, dat jij hier maar bent om op te dienen!

NATHALIE- (Wat ironisch) Ja, ik heb er ooit beter voorgestaan, niet waar mijnheer Baudouin? Jij kan dat weten, jij was er zelf bij. Toen zat ik mee met mijn knieën onder de tafel! (Geamuseerd) En later op de **avond - samen met jou - met onze knieën onder ...**

CLAUDE- (Onderbreekt opgewonden) Is het bijna goed, ja?

NATHALIE- (Blijkbaar onschuldig) Ik dacht, dat jij er ook nog eens graag aan werd herinnerd.

PHILIPPE- (Wil een minder gevaarlijk onderwerp) Vertel mijnheer Baudouin maar eens, welke de ingrediënten zijn van je omelet.

NATHALIE- (Vriendelijk) Ik zou het niet kunnen zeggen. Catherine heeft ze klaargemaakt.

PHILIPPE- Jij stond er toch bij!

- NATHALIE- (Geamuseerd) Ik stond erop te kijken, meer heb ik niet gedaan. Of toch, ik heb de calvados voorgeproefd.
- ODETTE- (Vriendelijk) Voor die omeletten gebruik je 2 appelen, 80 gram boter, 100 gram griessuiker, 2 soeplepels slagroom, 4 eieren, een snuifje zout, 2 soeplepels calvados...
- NATHALIE- (Onderbreekt rustig) Zes soeplepels calvados!
- ODETTE- (Onverstoord) Twee soeplepels calvados.
- NATHALIE- (Rustig) Zes! Twee de man! Ik zal het toch wel weten zeker! Ik heb ze er zelf ingedaan! En alle zes goed vol!
- CLAUDE- (Wat ironisch) Jij was toch nog nuchter?
- NATHALIE- (Geamuseerd) Zelfs nu nog. En Cathérine en ik hebben intussen al wat nageproefd.
- CLAUDE- (Wat ironisch) Zorg maar, dat JIJ niet te dicht bij het vuur komt! Of jij bent geflambeerd!
- NATHALIE- (Geamuseerd) Ook zonder alcohol geraak ik wel in vuur en vlam,... als jij er bent. (Wilde lont aan het vuur steken) Hoe zit het voor vannacht? Het gaat nogal wat uitlopen in de keuken, ik ga niet meer thuis geraken. Ze verwachten mij ten andere niet.
- PHILIPPE- (Geprikkeld) Wil jij ons alleen laten? Zonder jouw geestigheden is het hier al plezant genoeg!
- NATHALIE- (Nogal ironisch) Sommigen van jullie ke nend, verwondert mij dit.
- (Lichtjes geraakt maar schijnbaar rustig keert Nathalie terug naar de keuken.)
- ODETTE- (Niet al te streng) Als zij tot mijn personeel behoorde, zou ik haar manieren leren.
- CLAUDE- (Vriendelijk geïnteresseerd) Heb jij zo'n groot bureau, dat jij met personeel werkt? Ik heb toch goed verstaan, dat jij architecte bent?
- PHILIPPE- (Vlug) Ja, ja! Mijn vrouw is architecte!
- CLAUDE- (Vriendelijk geïnteresseerd) Binnenhuis? Tuin?
- PHILIPPE- (Vlug) Gebouwen! Zij heeft het heel erg druk!
- CLAUDE- (Onschuldig) Architecte Odette Lavigne? Nog nooit van gehoord! Ongetwijfeld een gat in mijn cultuur!
- PHILIPPE- (Vlug) Zij heeft zo'n uitgebreid cliënteel, dat

zij geen publiciteit meer hoeft te maken!

- CLAUDE- (Nogal enthousiast) Jij hebt een fantastische vrouw, mijnheer Thirion! Succesrijke architecte, prima op de hoogte van de keuken, gastvrij, hoffelijk, voornaam, vriendelijk ... erg mooi! Jij moet wel een gelukkig man zijn!
- PHILIPPE- (Ietwat onwennig) Ik mag inderdaad niet klagen. Maar jij toch ook niet, mijnheer Baudouin.
- CLAUDE- (Benieuwd) O neen?
- PHILIPPE- (Blijkbaar vol bewondering) Een vermaard dirigent van wereldklasse!
- CLAUDE- Dat klopt! Maar daarom nog niet gelukkig in de liefde, mijnheer Thirion!
- PHILIPPE- (Ongelovig) Kom nu, mijnheer Baudouin! Voor een beroemdheid als JIJ, bezwijkt iedere vrouw. Jij kan krijgen wie jij maar wil!
- CLAUDE- Dat klopt! (Wat ironisch) Maar nooit voor lang!
- ODETTE- (Ietwat plagerig) Dat is dan je eigen schuld.
- CLAUDE- Een vrouw verwacht van haar man, dat hij zich voortdurend met haar bezighoudt. En dat kan ik niet, daarvoor ontbreekt mij de tijd. (Erg vriendelijk) Zou jij kunnen houden van een man, die maar heel zelden thuis is, "Odette"?
- ODETTE- Dat weet ik niet, die van mij is altijd thuis.
- CLAUDE- (Blijkbaar verrast) Hoe? Heeft Philippe dan geen werk?
- ODETTE- (Herpakt zich vlug) Jawel! Ik bedoel: als hij vrij is, is hij meestal thuis.
- CLAUDE- (Vleierig) Als ik met jou te doen had, was ik zonder twijfel ook meer thuis. (Plagerig) Jij bent toch niet jaloers, als ik dit zeg, Philippe?
- PHILIPPE- (Vriendelijk) Ik kan verdragen, dat ook voor iemand anders dezon al eens in het water schijnt.
- CLAUDE- (Geamuseerd) Dat belooft! (Vriendelijk) Is het waar? Is hij niet jaloers, "Odette"?
- ODETTE- (Wat dubbelzinnig) Voor zover ik hem ken, maakt hij zich geen zorgen, als er iemand al eens vriendelijk naar mij glimlacht.
- CLAUDE- (Plagerig) En als die persoon in kwestie het niet bij "glimlachen" houdt?

- ODETTE- (Vriendelijk) Bij mijn weten, is hij geen jaloers type.
- CLAUDE- (Vergenoegd) Een uitstekend souper, vriendelijke mensen, ver weg van alle drukte! Eindelijk nog eens een gezellige avond! Maar goed, dat wij Bernard Poncelet en zijn vrouw naar huis hebben gestuurd.
- PHILIPPE- (Ondoordacht) Ja, maar goed dat Bernard en Gisèle zijn vertrokken! (Wat vertwijfeld kijkt hij nu naar de reactie van Odette) Hoewel...
- CLAUDE- (Merkt nu ook de weinig enthousiaste reactie van Odette) Had jij die twee liever hier gehouden?
- ODETTE- (Dubbelzinnig) Ik weet niet!
- CLAUDE- (Kijkt op zijn horloge) Heel waarschijnlijk liggen die twee nu al tussen de lakens.
- ODETTE- (Wat vertwijfeld) Denk jij?
- CLAUDE- (Vol overtuiging) Ongetwijfeld! Met zo'n knappe vrouw als die Gisèle! Bernard is een stommerik, als hij die niet eens extra soigneert!
- PHILIPPE- (Tracht Odette gerust te stellen) Zij had nogal diep in het glas gekeken.
- CLAUDE- Dus wil zij maar één ding: zo vlug mogelijk **naar** bed! En Bernard, hij legt zich erbij neer. (Erg geamuseerd) Er zijn **toch mooie momenten in** het leven!
- PHILIPPE- (Odette wat medelijdend beijkend) Ja, en de ene zijn brood is de andere zijn dood!
- CLAUDE- Hoe bedoel **jij?**
- PHILIPPE- (Betrapt) Oh, niets!
- CLAUDE- (Kan het moeilijk geloven) Is het waar, dat Bernard iedere avond piano speelt in het restaurant van **zijn vrouw?**
- PHILIPPE- Ja.
- CLAUDE- (Nogal ironisch) D■ sukkelaar! Zich zo op zijn kop laten zitten! De hele dag worden gecommandeerd door **zijn eigen vrouw!**
- ODETTE- (Zich verdedigend) Misschien valt zij wel best mee. Misschien wordt er helemaal niet gecommandeerd, en is Bernard best tevreden met haar.
- PHILIPPE- (Onschuldig) Ja, hij zag er nogal content uit, toen hij hier vertrok.

- CLAUDE- (Ongelovig) Iedere avond hetzelfde, en voortdurend gecontroleerd? Zelfs de vroomste pater houdt zoiets niet uit! (Geamuseerd) Wees er maar van overtuigd, dat Bernard geregeld de katjes in het donker knijpt!
- ODETTE- (Wat ongerust nu) Denk jij?
- CLAUDE- Hieraan twijfel ik geen seconde! (Vriendelijk tot Odette) Zoiets zou jij je man toch nooit aandoen?
- PHILIPPE- (Vriendelijk) *Zo* is Odette niet.
- CLAUDE- (Geamuseerd) Zij geeft jou nog geregeld je vrijheid?
- PHILIPPE- (Dubbelzinnig) Nog nooit heeft Odette mij iets gecommandeerd!
- CLAUDE- (Vriendelijk) Mekaar geregeld wat gunnen, dat is de oplossing. Jij hebt een verstandige vrouw, Philippe. Maar zeg nu eens eindelijk, waarom jullie mij hier hebben uitgenodigd vanavond op dit souper? Ik neem aan, dat het niet was om het eten op te krijgen.
- PHILIPPE- (Nogal enthousiast) Wij hadden al zoveel over jou gehoord, wij wilden je wat beter leren kennen.
- CLAUDE- (Duidelijk gevleid) En wat over muziek praten?
- PHILIPPE- (Vleierig) Met de "'Maestro"!
- CLAUDE- (Gevleid) In een gezellig sfeertje! (Erg vriendelijk, terwijl hij nogal oog heeft voor Odette) Kan Odette erover meepraten?
- PHILIPPE- (Glimlachend) De muziek is niet haar grootste specialiteit, maar zij is er wel voor geïnteresseerd.
- CLAUDE- (Plagerig tot Odette) Dat wil ik dan wel eens even testen! (Geamuseerd) Noem eens een werk van Richard Wagner!
- ODETTE- (Speelt liefst niet mee) Zo'n vraag is niets *voor* mij.
- CLAUDE- (Vriendelijk aandringend) Doe toch maar eens een poging!
- ODETTE- Ik vrees, dat dit nutteloos is.
- CLAUDE- (Vriendelijk aandringend) Toe, probeer!
- (Achter de rug van Claude wiekt Philippe met de armen.)
- ODETTE- ... **'De Vledermuis'!**
- CLAUDE- (Geamuseerd) Mis!

(Weer wiekt Philippe met de armen.)

ODETTE- ... "De Vogelhandelaar!"

CLAUDE- (Geamuseerd) Mis!

PHILIPPE- (Terwijl hij nog steeds wanhopig met de armen wiekt) "'De Vliegende Hollander"'! (Tot Claude) Odette was er wel dicht bij, ze wist dat het iets met "vliegen" had te maken!

CLAUDE- (Vriendelijk tot Odette) Wij gaan het iets gemakkelijker maken... Een werk van Franz Leharl

ODETTE- (Wat onwennig) Bespaar het mij, alsjeblieft.

CLAUDE- (Vriendelijk aandringend) Probeer nog eens!

(Achter de rug van Claude maakt Philippe eerst vrolijke gebaren. Nadien maakt hij doodernstig een kruis.)

ODETTE- ••• "'De **Stervende Zwaan**"!

CLAUDE- (Geamuseerd) Mis!

(Weer herhaalt Philippe zijn gebaren.)

ODETTE- (Wat wanhopig) Ik weet het niet!

CLAUDE- (Vrolijk aandringend) Probeer! Als het juist is, mag jij mij een wens doen!

PHILIPPE- (Smekend) Probeer!

(Achter de rug van Claude staat Philippe maar wanhopig kruisen te slaan.)

ODETTE- ... "'Jesus Christ Superstar"!

PHILIPPE- (Wanhopig) "'De Lustige Weduwe"'!

CLAUDE- (Erg geamuseerd) Odette was er weer heel dicht bij

PHILIPPE- (Wat geamuseerd tot Odette) Stel jij mijnheer Baudouin nu maar eens een paar vragen over de keuken!

CLAUDE- (Snapt het niet) Over de keuken?

PHILIPPE- (Herpakt zich vlug) Over de inwendige keuken van de architectuur!

ODETTE- Wij zullen maar ophouden met dat gequiz.

CLAUDE- (Tot Philippe) Vertel mij dan eens, waar jij momenteel optreedt.

PHILIPPE- (Verrast) Optreed? Ik?

- CLAUDE- Ja, jij.
- PHILIPPE- (In het nauw) Dat is moeilijk te zeggen.
- CLAUDE- Treed jij zoveel op?
- PHILIPPE- (Probeert indruk te maken) Ik heb veel opgetreden, **maar...**
- CLAUDE- (Benieuwd) Maar... ?
- PHILIPPE- (Plotse inval) Momenteel ben ik mij even aan het **bezinnen!**
- CLAUDE- Waarop?
- PHILIPPE- (Plotse inval) Op mijn verdere carrière als muzikant! Ik zou eens iets buitengewoons willen doen!
- CLAUDE- (Ironisch) De wereld verbazen!
- ODETTE- (Ziet de kans schoon, om Philippe te helpen) Eigenlijk is het jammer, dat jij nooit eens hebt opgetreden in het beroemde orkest van Claude Baudouin!
- CLAUDE- (Ironisch) Wat niet is, kan nog komen!
- ODETTE- (Vlug inhakend) Zou jij dat willen, Philippe?
- PHILIPPE- (Blijkbaar bescheiden) Willen natuurlijk wel, maar
- ODETTE- (Hem uitdagend) Jij durft niet?
- PHILIPPE- (Voorzichtig) Durven wel, maar...
- CLAUDE- (Ongegeneerd) Jij twijfelt ernstig aan je capaciteiten?
- ODETTE- (Vlug) Dat denk ik niet! Maar Philippe is nogal bescheiden.
- CLAUDE- (Wat ironisch) Bescheidenheid is een mooie deugd, maar je komt er nergens mee!
- ODETTE- (Aandringend) Als mijnheer Claude je een plaats zou aanbieden, zou jij die dan aannemen?
- PHILIPPE- (Blijkbaar bescheiden) Mijnheer Baudouin weet, wat hij doet. Als hij mij een aanbod deed, zou ik er beslissend eens ernstig over nadenken.
- CLAUDE- (Ongegeneerd) Ik kan je meteen al geruststellen. Jij zal je hersenen niet moeten pijn doen. Ik heb niets aan te bieden, in mijn orkest zijn altijd alle plaatsen bezet!
- ODETTE- (Blijkbaar erg ontgoocheld) Wat jammer! Dat had ik

echt nog eens willen meemaken: Philippe in jouw orkest. Om dat te mogen beleven, had ik heel veel overgehad.

- CLAUDE- (Observeert Odette ineens heel aandachtig) Heel veel?
- ODETTE- (Zonder de minste aarzeling) Alles!
- CLAUDE- (Odette nog steeds aandachtig observerend) Ik zou natuurlijk mijn orkest met één viool kunnen uitbreiden.
- ODETTE- (Wat argwanend) Echt?
- PHILIPPE- (Erg enthousiast) Meen jij dat?
- CLAUDE- (Sluw) Onder bepaalde voorwaarden!
- PHILIPPE- (Erg benieuwd) En die zijn?
- CLAUDE- (Terwijl hij Odette glimlachend blijft observeren) Heel eenvoudig...
- (Intussen is Nathalie uit de keuken gekomen met de fles champagne.)
- NATHALIE- (Vriendelijk) Mag ik nog eens bijschenken?
- PHILIPPE- (Erg opgewonden) Moet dat juist nu?
- NATHALIE- (Geamuseerd) Vanuit de keuken kan ik moeilijk zien hoever jullie hier staan. En door een sleutelgat gluren, past zelfs niet voor een keukenmeid. (Wat overdreven vriendelijk) Mijnheer Baudouin?
- CLAUDE- (Niet erg opgezet met haar vriendelijkheid) Doe **maar**.
- (Nathalie vult het glas van Claude.)
- NATHALIE- (Wat overdreven vriendelijk) Bij onze vorige ontmoetingen vulde "jij" altijd "'mijn" glas. Maar ja, toen waren de omstandigheden helemaal anders, niet **waar**.
- CLAUDE- (Wil zich niet langer voor de gek laten houden) Ik moet even naar het toilet.
- PHILIPPE- (Wijst de badkamerdeur) Langs daar! De knop van het licht vind je vlak naast de deur.
- (Nathalie wat schuin beziend, verdwijnt Claude in de badkamer. Nathalie vult het glas van Philippe.)
- NATHALIE- (Nogal ironisch) Komt er wat schot in de zaak? Als je wat bijkomende hulp nodig hebt, mag jij altijd een beroep doen op mijn charmes.

- PHILIPPE- (Geprikkeld) Ik probeer mijn eigen boontjes wel te doppen!
- NATHALIE- (Blijkbaar wat ontgoocheld) En ik die dacht, dat jij een boontje had voor mij!
- (Nathalie vult het glas van Odette.)
- NATHALIE- (Vriendelijk tot Odette) Mijnheer Baudouin is een echte meevaller, vind jij niet? (Plagerig) En wacht maar eens, tot jij hem van heel dichtbij gaat meemaken! (Geamuseerd) Apropos, hoe zit het voor vannacht? Wij zijn hier met zijn vijven... voor maar twee bedden! Volgens mij brengt dit gedonder in de glazen!
- (Geamuseerd verlaat Nathalie de kamer.)
- ODETTE- (Resoluut) Wat wordt er hier eigenlijk van mij verwacht?
- PHILIPPE- (Onwennig) Dat heb ik je toch verteld. Dat jij hier een avondje doorgaat voor mijn vrouw.
- ODETTE- (Wat ironisch) Zover had ik het wel begrepen! Ik moest wat inschikkelijk zijn! Maar jij hebt er niet bij gezegd 'hoe' inschikkelijk!
- PHILIPPE- (Onwennig) Dat voel je zelf wel aan.
- ODETTE- (Ironisch) Dat dacht ik ook! Maar nu hoor ik hier allerlei insinuaties!
- PHILIPPE- (Alsof hij het niet snapt) Insinuaties?
- ODETTE- 'Van dichtbij meemaken!' en "Twee bedden voor vijf personen!" Als ik goed kan tellen, behoor ik tot die vijf!
- PHILIPPE- (Erg onwennig) Zo'n vaart zal het wel niet lopen.
- ODETTE- (Nogal scherp) Is het de bedoeling, dat ik hier vannacht blijf slapen? Is dat misschien die '**voorwaarde**'?
- PHILIPPE- (Erg zenuwachtig) Ik weet het niet!
- ODETTE- (Kordaat) En ik 'doe' het niet!
- PHILIPPE- (Verontwaardigd) Nu wij bijna beet hebben, ga jij toch niet dwarsliggen?
- ODETTE- (Opgewonden) Ik ga helemaal niet liggen! Niet dwars, of niet anders!
- PHILIPPE- (Opgewonden) Wij kunnen toch rustig afwachten! '**Als**' zijn voorwaarden de verkeerde kant opgaan,

vinden wij daar wel wat op!

ODETTE- (Ironisch) Dat hoop ik!

(Claude komt terug, heel even heerst er een onwennige stilte.)

PHILIPPE- (Nerveus) Heb jij het gevonden?

CLAUDE- Wat?

PHILIPPE- Het licht?

CLAUDE- (Nogal ironisch) Achtte jij mij daartoe niet in staat? Waarover hadden wij het zo-even?

PHILIPPE- (Ongeduldig) Over de voorwaarden •.. om mij op te nemen in jouw orkest!

CLAUDE- (Enthousiast) Ah, die zijn heel eenvoudig! (Glimlachend naar Odette) Kunnen jullie ze niet raden?

ODETTE- (Erg ironisch) Neen, wij hebben niet het minste idee!

CLAUDE- (Tot Philippe) En jij?

PHILIPPE- (Erg onwennig) Ik ook niet.

CLAUDE- (Odette met begerige ogen bekijkend) Ik verwacht alleen maar...

(Claude wordt onderbroken door de bel van de voordeur.)

CLAUDE- (Verrast) Verwachten jullie nog iemand?

PHILIPPE- Neen!

ODETTE- (Ironisch) Voor mij is heel deze avond één complete verrassing!

(Cathérine komt uit de keuken.)

CATHERINE- (Tot Philippe) Ga jij, of is het aan mij?

PHILIPPE- Ga jij maar! Maar stuur iedereen door!

(Cathérine verdwijnt in de hal.)

CLAUDE- (Wat verwonderd) Is het hier aan het keukenpersoneel, om de bezoekers te ontvangen?

PHILIPPE- ' 'Wij' ' kunnen zelf moeilijk gaan zeggen, dat wij niet thuis zijn!

(Cathérine komt terug in gezelschap van Bernard en Gisèle.)

- BERNARD- (Blijkbaar opgelucht) Jullie zijn goddank nog niet slapen!
- ODETTE- (Ironisch) Jullie goddank ook nog niet!
- GISELE- Wij hebben autopech!
- BERNARD- De motor doet het niet meer!
- PHILIPPE- (Wat opgewonden) Probeer hem dan weer aan de praat te krijgen, in plaats van "ons" hier nog te komen lastigvallen!
- BERNARD- (Erg onwennig) Dat heb ik geprobeerd!
- PHILIPPE- (Opgewonden) En?
- GISELE- Hij heeft alleen nog gezocht! (Verduidelijkt) De motor, bedoel ik!
- PHILIPPE- Wij zullen jullie met zijn allen even op gang komen duwen!
- CATHERINE- Waar staat die wagen?
- BERNARD- Kilometers van hier!
- ODETTE- (Meteen erg bezorgd) Die dure wagen? Toch niet midden op de weg?
- BERNARD- (Onwennig) Neen, neen!
- GISELE- (Onbedacht) Hij staat goed verscholen in het struikgewas!
- ODETTE- (Meteen achterdochtig) Hoe komt die daar? Jullie zijn toch niet uit de bocht gegaan?
- BERNARD- (Vlug) Gisèle voelde zich niet goed!
- ODETTE- (Ironisch) En jij reed meteen het struikgewas in, om haar wat bij te werken?
- BERNARD- (Vlug) Wij zijn aan de kant gaan staan, voor het geval Gisèle moest overgeven!
- ODETTE- (Erg ironisch) Maar het viel mee?
- BERNARD- Ja, ja! Heel goed!
- CLAUDE- (Heimelijk) Overgeven? Jij hebt haar toch niet zwanger gemaakt?
- BERNARD- (Vlug) Neen, neen!
- CLAUDE- (Duidelijk niet opgezet met Bernard) Waarom zijn jullie nog teruggekomen? Jullie hadden toch evengoed verder kunnen gaan!

(Nathalie is intussen in de keukendeur komen staan.)

NATHALIE- (Geamuseerd) Zij vonden het hier gezelliger.

PHILIPPE- (Wat opgewonden) Wat sta jij daar te doen? Is er geen werk meer in de keuken?

NATHALIE- (Rustig) Jawel, maar mijn boog kan niet altijd gespannen staan. (Geamuseerd) En daarbij, ik hoorde dat er nog volk was binnengekomen. Ik vond het daarstraks al zo moeilijk,... (plagerig) de verdeling van die twee bedden!

PHILIPPE- (Opgewonden) Cathérine is met de wagen. Zij kan Bernard en Gisèle meenemen!

CATHERINE- (Ruikt onraad) Jij wil mij hier toch niet de deur uit? Ik vrees, dat ik hier nog een "hoop" overuren zal moeten maken! Voor morgenvroeg komen Nathalie en ik met die keuken nooit klaar!

CLAUDE- (Resoluut) Nathalie doet de keuken wel alleen!

NATHALIE- (Plagerig tot Claude) Jij bent toch niet van plan, m1J daar een handje te komen helpen? Er hangt nog een proper schortje.

CLAUDE- (Tot Nathalie) Kan jij Bernard en zijn vrouw naar huis brengen?

NATHALIE- (Geamuseerd) Met jouw jaguar? Ik ben gebracht met de bestelwagen van Interlabor-Interim. Pas morgenmiddag te twaalf uur stipt word ik hier afgehaald. Neen, mij krijgen jullie hier vanavond of vannacht niet de deur uit.

CLAUDE- (Resoluut) Philippe en Odette z1Jn hier gastheer en gastvrouw, zij kunnen hier niet weg. En de anderen zitten stuk voor stuk zonder auto, of hebben het te druk. (Wat theatraal) Dus zal ik hier plaats **moeten ruimen.**

PHILIPPE- (Meteen erg ongerust) Jij blijft hier!

CLAUDE- (Wat opgewonden) Zie jij het dan nog zitten voor vannacht?

PHILIPPE- Moeilijk!

NATHALIE- (Geamuseerd) Philippe en Odette, dat is geen probleem. Die kunnen samen in de slaapkamer.

CATHERINE- (Meteen in het verweer) In dat geval blijf ik hier in de onmiddellijke buurt! (Resoluut) Ik neem de sofa!

NATHALIE- (Geamuseerd) Mijnheer Claude, dat is ook geen probleem. Als gast kan hij in de logeerkamer. Bernard en Gisèle leggen wij in het bad ... zonder water uiteraard. Dus blijf ik nog alleen over. En vermits mijnheer Claude alleen ligt in een tweepersoonsbed! (Erg enthousiast) Drink eens leeg allemaal! Ik trakteer!

ZESDE TAFEREEL

(Het is nu volop nacht, iedereen heeft duidelijk diep in het glas gekeken. De meesten zijn erg vrolijk, alleen Bernard voelt zich niet helemaal op zijn gemak. Vanuit de studio klinkt klassieke muziek. In dit hele tafereel is niemand ooit ver uit de buurt van zijn of haar glas champagne. Mogelijkheid om bij te schenken is er zowel in de eethoek als in de zithoek.)

- BERNARD- (Zenuwachtig op de studio duidend) Wat doet Odette daar zolang met dat stuk artiest?
- PHILIPPE- (Vrolijk) Zij beluisteren samen muziek. Het "Requiem" van Guiseppe Verdi.
- BERNARD- Odette geeft niet om klassieke muziek!
- PHILIPPE- (Geamuseerd) Maar misschien wel om Claude!
- BERNARD- (Wat opgewonden) Zij is mijn vrouw!
- PHILIPPE- (Geamuseerd) En dan? Misschien is dat "'Requiem" wel voor jou bedoeld!
- BERNARD- (Wat opgewonden) Ik kan er niet om lachen!
- PHILIPPE- (Wat beschuldigend) Jij meende daarstraks toch ook op stap te gaan met Gisèle!
- BERNARD- (Heftig) Dat is wat anders! (Protesterend) En daarbij, wij moesten hier de deur uit van jou!
- PHILIPPE- (Geamuseerd) Dat was aan jullie allerminst te zien, Jullie vertrokken met alle plezier!
- BERNARD- (Protesterend) Omdat wij niet anders konden!
- PHILIPPE- Jij had Gisèle naar huis kunnen brengen, in plaats van samen het struikgewas te gaan opzoeken!
- BERNARD- (Wat opgewonden) Nog iets?
- PHILIPPE- Ja! (Geamuseerd beschuldigend) Zonder die autopech lag jij nu met Gisèle in bed!
- BERNARD- (Na een lichte aarzeling) Wij hadden geen autopech, Ik encsceneerde die pech, om terug naar hier te **kunnen komen.**
- PHILIPPE- (Blijkbaar verontwaardigd) Jij vertrouwde je eigen **vrouw niet?**
- BERNARD- Odette wel! Maar jou niet helemaal! En Claude Bau-

douin nog veel minder!

- PHILIPPE- (Blijkbaar verontwaardigd) Dank je! Ben jij een **vriend?**
- BERNARD- (Nogal opgewonden) Ik hou mij toch ook niet op met **jouw vrouw!**
- PHILIPPE- (Wat beschuldigend) Maar wel met de keukenhulp van je vrouw!
- BERNARD- (Protesterend) Dat is helemaal iets anders!
- PHILIPPE- (Resoluut) Overspel! Zeg eens eerlijk, heb jij Odette vastgehad?
- BERNARD- (Ietwat opgewonden) Wat zou jij in mijn plaats hebben gedaan?
- PHILIPPE- Zie je wel!
- BERNARD- (Zenuwachtig) Wat zou Claude Baudouin van plan **zijn met mijn vrouw?**
- PHILIPPE- (Blijkbaar onschuldig) Misschien niet veel meer, dan jij met Gisèle!
- BERNARD- (Wat opgewonden) Jij hebt die twee hier toch bezig gezien! Jij zat er toch met je neus op!
- PHILIPPE- (Protesterend) Hela, hela! Ondanks het feit dat Odette doorging voor "mijn" vrouw, heb ik altijd afstand bewaard!
- BERNARD- (Opgewonden) Dat moest er nog aan mankeren!
- PHILIPPE- Als jij eerlijk mijn mening wil weten: ik heb de indruk, dat Claude jou ferm onder je duiven aan het schieten is!
- BERNARD- (Verontwaardigd) En jij laat dit toe?
- PHILIPPE- (Wat ironisch) Ik heb dit spel hier niet in mekaar gestoken! Dat was jouw werk! Zoek nu ook maar zelf, hoe jij hier uit geraakt!
- BERNARD- (Resoluut) Ik vertrek! En ik neem Odette mee naar huis!
- PHILIPPE- (Verontwaardigd) Dit kan jij niet, zolang Claude hier is!
- BERNARD- (Resoluut) Dat zullen wij dan eens zien!
- PHILIPPE- (Opgewonden) Jij hebt mij Odette te leen gegeven!
- BERNARD- (Opgewonden) Jou! Maar niet dat stuk artiest!

(Cathérine komt uit de keuken.)

CATHERINE- (Geamuseerd) Toch geen problemen?

PHILIPPE- (Blijkbaar wat verontwaardigd) Bernard wil zijn
vrouw mee naar huis nemen!

CATHERINE- (Geamuseerd) Dat is toch normaal.

PHILIPPE- (Verontwaardigd) En mijn baan dan in het orkest
van Claude Baudouin?

CATHERINE- (Geamuseerd) Jij had mij kunnen vragen, om die ar-
tist hier te helpen ontvangen! Dan waren er nu geen
problemen!

PHILIPPE- (Erg verontwaardigd) Zou jij met die...?

CATHERINE- (Geamuseerd) Waarom niet? 't Is toch een knappe
vent! En met het licht uit, merk je niet eens dat
het je eigen man niet is! 't Is ten andere voor de
goede zaak!

PHILIPPE- (Verontwaardigd) Jij toch niet met zo'n vrouwenlo-
per?

BERNARD- (Verontwaardigd) Jij vindt, dat mijn vrouw daar
meer geschikt voor is?

CATHERINE- Waar zijn de vrouwen?

BERNARD- (Opgewonden) Waar de mijne is, sta ik je hier al
de hele tijd in het lang en het breed uit te leggen!

PHILIPPE- De andere twee zijn in de badkamer. Zij waren bij-
zonder goed gezind! 'Te' goed, als je 't mij vraagt!

CATHERINE- (Vrolijk) Iedereen heeft een glaasje op! Dat mag
toch voor één keer! Nu slapen wij vannacht allemaal
als een roos!

BERNARD- (Ongerust) Denk JIJ, dat die Claude het riskeert,
'mijn' Odette te vragen om ... ?

CATHERINE- (Geamuseerd) Misschien hoeft hij het haar niet
eens te vragen! Misschien geeft zij hem zelf wel een
seintje.

BERNARD- (Tragikomisch) En dat allemaal omdat ZIJ niet ge-
looft, dat er tussen Gisèle en mij niks is gebeurd!

PHILIPPE- (Tot Cathérine) Als Claude Odette meeneemt naar de
logeerkamer, komt dit goed uit. Dan kan jij toch nog
bij mij komen liggen.

CATHERINE- (Blijkbaar wat verontwaardigd) Toch niet onder de-
ze omstandigheden! Bernard is zo vriendelijk geweest,
zijn vrouw op te offeren voor jouw job! Die arme man

moet worden getroost! Het is toch de normaalste zaak van de wereld, dat ik dit doe!

PHILIPPE- (Verontwaardigd) Cathérine, ben jij op je kop gevallen?

CATHERINE- Jij moet dat alleen maar zien, als een teken van dankbaarheid! In de badkamer hebben wij nog een opblaasmatras. Eerst had ik gedacht, die zelf te gebruiken. Maar als vrouw des huizes vind ik, dat ik recht heb op de slaapkamer!

PHILIPPE- Samen met mij!

CATHERINE- (Rustig) Samen met Bernard! Jij verhuist naar de opblaasmatras in de badkamer! Als bedgenote heb jij de keuze tussen Nathalie en Gisèle.

PHILIPPE- (Verontwaardigd) Bedankt!

CATHERINE- (Onverstoord) Er is natuurlijk nog een andere mogelijkheid. (Plagerig) Nathalie en Gisèle nemen samen de luchtmatras, en jij slaapt hier alleen in de zetel of op de sofa.

PHILIPPE- (Verontwaardigd) Nog iets?

CATHERINE- (Geamuseerd) Wie met vuur speelt, kan zich wel **eens verbranden!**

(Bernard staat te luisteren aan de studiodeur.)

BERNARD- (Ongerst) Vinden jullie ook niet, dat het zo stil is daarbinnen?

CATHERINE- (Geamuseerd) Bij een "Requiem" is het altijd stil!

BERNARD- (Ongerst) Die twee zullen daar tochniet...?

CATHERINE- (Vrolijk) Drink nog een glas, in plaats van je staan zorgen te maken!

BERNARD- (Erg zenuwachtig) Ik ga daarbinnen **eens** kijken!

PHILIPPE- (Opgewonden) Jij blijft daar buiten!

BERNARD- (Opgewonden) Odette is mijn **vrouw!**

PHILIPPE- (Opgewonden) Dat had jij eerder **moeten weten!**

BERNARD- (Bezorgd tot Cathérine) Kan jij **eens** gaan **zien?**

CATHERINE- (Lief) Waarom?

(Cathérine zoekt wat contact met Bernard.)

CATHERINE- Jij hebt mij toch!

(Philippe, die dit schouwspel gadeslaat, kapt verontwaardigd zijn glas champagne naar binnen. Meteen neemt hij de fles, en vult hij opnieuw zijn glas. Met het glas in de hand komen Odette en Claude uit de studio. Zij zien er erg vrolijk uit, en schijnen mekaar prima te verstaan.)

- CLAUDE- (Erg enthousiast) Grandioos, dat "Requiem"! Grandioos!
- ODETTE- (Vol bewondering) Om helemaal koud van te worden!
- CLAUDE- (Vrolijk) Ik had de indruk, dat jij het warm hebt!
- ODETTE- (Lief) Wil jij mij nog eens bijschenken?
- CLAUDE- (Een en al vriendelijk) Met alle plezier!
- BERNARD- (Erg bezorgd) Odette, zou jij niet wat voorzichtiger zijn?
- ODETTE- (Onschuldig) Waarmee?
- BERNARD- (Erg bezorgd) Met die champagne natuurlijk!
- CLAUDE- (Geamuseerd) Kerel, waar bemoei jij je mee?
- BERNARD- (Erg bezorgd) Odette is..•
- CLAUDE- (Onderbreekt) ..•de vrouw van Philippe! Dat weet ik! Hij kan best verdragen, dat zijn lieve Odette zich al eens amuseert. (Vriendelijk) Niet waar, Philippe?
- PHILIPPE- (Terwijl hij Bernard erg onwennig bekijkt) Natuurlijk!
- CLAUDE- (Klopt Philippe enthousiast op de schouder) Jij bent een man naar mijn hart! Apropos, waar slaap ik vannacht?
- PHILIPPE- (Erg onwennig) Daar, in de logeerkamer natuurlijk.
- CLAUDE- (Lief tot Odette) Zouden wij dan niet beter enkele **flessen champagne meenemen, en ons stilaan gaan installeren** voor vannacht?
- BERNARD- (Erg opgewonden) Ah, neen!
- CLAUDE- (Even uitvliegend) Wil jij je er eens buiten houden?
- PHILIPPE- (Vlug) Wij zouden het hier vanavond samen hebben **over muziek!**
- CLAUDE- Altijd die muziek! (Odette lief kijkend) Vanavond **staan mijn zinnen op iets heel anders...** (enthousiast) iets veel beters! Ik heb zo het gevoel,

dat ik tot grootse dingen in staat ben! (Lief) Wat vind jij ervan, Odette?

BERNARD- (Vlug) Zij blijft liever hier!

CLAUDE- (Opgewonden) Wat weet jij daarvan?

BERNARD- Ik ken haar!

ODETTE- (Vriendelijk tot Claude) De nacht is nog jong, wij hebben nog alle tijd.

CLAUDE- (Poeslief) Echt geen zin, om gezellig wat te **relaxen?**

ODETTE- (Vriendelijk) Zodra wij helemaal in stemming zijn.

CLAUDE- (Lief) Wat mij betreft, is het al zover!

ODETTE- (Lief) Straks!

CLAUDE- (Lief en wat gelaten) Ce que femme veut, Dieu le veut!

(Claude vult het glas van Odette.)

ODETTE- (Vrolijk) Deugniet! Niet zo vol!

CLAUDE- (Vriendelijk) Ik wil, dat jij zo gauw mogelijk in stemming bent! Wij hebben niet iedere dag de kans, **om samen iets te vieren.**

BERNARD- (Erg ongerust) Samen iets te vieren?

CLAUDE- (Lief naar Odette glimlachend) Onze kennismaking! Odette en ik zijn niet van plan, het bij deze ene avond te laten!

ODETTE- (Vriendelijk vermanend) Moet jij dat alweer verraden?

(Claude heeft ook zijn eigen glas gevuld. Van alteratie komt Bernard zijn glas bijhouden, maar Claude duwt hem gewoonweg de fles in de hand.)

CLAUDE- (Plagerig) Doe maar!

(Een vrolijke Claude dirigeert nu Verdi's 'Requiem'. Hij doet dit in volle ernst, ook al is zijn stemming helemaal anders..)

CLAUDE- (Erg geamuseerd) Philippe, als ik het je zou vragen, **zou jij dan bereid zijn mee te musiceren in mijn orkest?**

PHILIPPE- (Enthousiast) Natuurlijk, mijnheer Baudouin!

CLAUDE- (Meteen wat venijnig lachje) Ook als ik je hier-

voor een kleine... 'tegemoetkoming' zou vragen?

- PHILIPPE- (Onwennig) Tegemoetkoming?
- CLAUDE- (Erg geamuseerd) Geen geld! Alleen een kleine gunst... nu vannacht!
- (Erg onwennig beziet Philippe nu Bernard.)
- CLAUDE- (Geamuseerd) Jij aarzelt?
- PHILIPPE- (Vlug) Neen, neen, mijnheer Baudouin!
- CLAUDE- (Meteen venijnig lachje) Jij bent bereid tot een klein offer?
- PHILIPPE- (Erg onwennig) Als het kan,... zeker!
- BERNARD- (Erg verontwaardigd tot Philippe) Zeg eens...!
- (Cathérine heeft al de hand vast van Bernard.)
- CATHERINE- (Onderbreekt hem) Rustig maar!
- BERNARD- (Een en al opwinding) Maar hij...
- CATHERINE- (Onderbreekt vriendelijk) Ik laat jou niet in de steek! Ik ben toch je liefje voor iets!
- CLAUDE- (Geamuseerd) Aha!
- (Van alteratie heeft Philippe zijn glas weer in één teug naar binnen gekapt. Odette, onder de invloed van de drank, heeft het wat moeilijk om de situatie nog te volgen.)
- CLAUDE- (Geamuseerd) 't Is toch mooi, als mensen mekaar **verstaan**.
- (Odette vult het glas van Philippe. Vrolijk komt Nathalie uit de badkamer. Zij beziet de dirigerende Claude.)
- NATHALIE- (Geamuseerd) Is hij **"high"**?
- CATHERINE- (Geamuseerd) Alleszins **nonder invloed"**!
- NATHALIE- (Geamuseerd) Wij zullen **maar niet** vragen van wat!
- CATHERINE- (Geamuseerd) Of van **"wie"**!
- NATHALIE- (Geirriteerd door de muziek) Wat een gejangel!
- (Resoluut begeeft Nathalie zich naar de studio. De muziek valt stil, en dus ook het dirigeren van Claude.)
- CLAUDE- (Erg verontwaardigd) Welke imbeciel waagt het hier aan Verdi te raken?

(Zich van geen kwaad bewust, komt Nathalie uit de studio.)

CLAUDE- (Dreigend) Ben jij aan die cd-speler geweest?

NATHALIE- (Onverstoord) Gelukkig! Dat gejengel was niet om aan te horen!

CLAUDE- (Erg verontwaardigd) Gejengel?

NATHALIE- (Onverstoord) Of heb jij daarvoor een andere naam?

CLAUDE- (Opgewonden) Een hoogtepunt uit de geschiedenis van de muziek!

NATHALIE- (Alsof er niets aan de hand is) Ga maar eens allemaal rustig zitten, dan schenk ik nog eens bij.

CLAUDE- (Dreigend) Zet dat ''Requiem'' weer op!

NATHALIE- (Vriendelijk) Straks, Clauclau, als wij hier allemaal uitgeteld liggen, krijg jij weer je ''Requiem''! En doe nu eens braaf, wat ik jullie heb gevraagd!

PHILIPPE- (Ziet Nathalie komen met de fles) Ik heb al meer dan genoeg gedronken!

NATHALIE- (Onverstoord) Ik wil, dat er hier stemming is! Vooruit, leegdrinken allemaal!

(Overal wordt er aan de glazen genipt, Nathalie schenkt bij.)

PHILIPPE- Mag ik weten, wat er aan de hand is?

NATHALIE- Eerst mooi leegdrinken! (Geamuseerd) Neem een voorbeeld aan Clauclau!

(Nathalie vult het glas van Claude.)

NATHALIE- Mijnheer Claude, de dames hebben je wat te vragen!

CLAUDE- De dame"s''?

NATHALIE- Gisèle, Cathérine en ik!

CLAUDE- (Geamuseerd) Als het nog voor vannacht is , komen jullie te laat. (Lief) Niet waar, Odette?

NATHALIE- Gisèle en Cathérine zijn het beu in de keuken. Zij willen een andere job. En ook ik wil mijn leven **beteren.**

CLAUDE- (Ironisch) Ondanks jullie beperkte capaciteiten, willen jullie hogerop?

NATHALIE- Juist!

- CLAUDE- (Geamuseerd) Hebben jullie al iets op het oog?
- NATHALIE- (Blijkbaar ernstig) Ook wij willen alle drie een plaatsje in jouw orkest!
- (Heel even kijkt Claude erg verontwaardigd, dan schiet hij in een luide lach.)
- NATHALIE- Wat krijgt die zo ineens?
- CLAUDE- (Lachend) Jij in mijn orkest! (Ironisch) Met welk instrument? Fluit?
- NATHALIE- (Onverstoord) Desnoods met een doedelzak!
- CLAUDE- (Plots uitschietend) Ga dat 'Requiem' opzetten!
- NATHALIE- (Laat zich niet van de wijs brengen) Jij twijfelt dus aan onze muzikale capaciteiten? Wacht maar eens!
- (Nathalie doet Cathérine teken naar de badkamer te gaan. Met haar glas in de hand graait Cathérine een fles champagne mee. Zij verdwijnt in de badkamer.)
- NATHALIE- (Vriendelijk) Een ogenblik, mannekes! Ik ga even een cd-tje opleggen.
- (Met haar handtas begeeft Nathalie zich naar de studio.)
- PHILIPPE- (Wat geamuseerd) De muzikale capaciteiten van de andere twee ken ik niet. Maar Cathérine kan nog geen noot lezen een schuurpoort groot!
- CLAUDE- (Wat verrast) Ken jij die restauranthouster zo goed?
- PHILIPPE- (Onbedacht) Ik had het over Cathérine!
- CLAUDE- Dat is toch de restauranthouster?
- PHILIPPE- (Herpakt zich vlug) Ja, ja!
- (Odette toast.)
- ODETTE- Schol, mannekes!
- BERNARD- (Opgewonden) Odette, drink niet zoveel!
- CLAUDE- (Opgewonden tot Bernard) Waar bemoei jij je mee?
- ODETTE- (Komisch) Ja, waar bemoei jij je mee? Als wij nu al samen waren getrouwd ...!
- (Nathalie komt uit de studio.)
- NATHALIE- (Ge museerd) En nu gaat nonkel Clauclau zich *ver-*slikken in zijn champagne!

(Nathalie begeeft zich weer naar de studio. Gisèle en Cathérine verschijnen, gekleed als popzangeressen. In de studio start de cd: de laatste nieuwe (knettergekke) popsong. Van opwinding verschiet Claude meteen van kleur, Bernard beziet hem erg ongerust. Ook Nathalie verschijnt weer. Vlug werpt zij enig kledingstuk weg, zodat zij er meer backing vocal uitziet.)

CLAUDE- (Roept woedend) Zet dat af!

(Gisèle zingt, Nathalie en Cathérine zorgen voor het achtergrondgeluid en de daarbij behorende ritmische bewegingen. Vol verontwaardiging en woede heeft Claude zich van de anderen afgewend. Ook Philippe weet niet welke kant uit te kijken uit vrees voor de reacties van Claude. Stilaan krijgt hij echter oog voor de gracieuze bewegingen van de dames. Na een poosje gaat Bernard, begeesterd door Gisèle, langzaam mee drummen. Hij gaat steeds meer op in zijn spel. Odette kapt haar glas in één teug naar binnen, en gaat het achtergrondkoortje versterken. Ook Philippe begint stilaan mee te bewegen. Bij hem loopt het wat stroever, maar hij doet zijn best. Plots begeeft hij zich vliegensvlug naar de studio. Aan het einde van het lied applaudiceren de artiesten voor zichzelf. Alleen Claude staat nog altijd afgewend, met de vingers in de oren. Philippe komt uit de studio. Op een viool speelt hij "Nocturne" van Secret Garden. Neuri nd vormen de dames het achtergrondkoortje. Meteen komt Claude onder de indruk van het prachtige vioolspel. Stomverbaasd staart hij naar Philippe. Blijkbaar kan hij zijn oren niet geloven.)

Noot van de auteur: uiteraard kan deze laatste scène ook helemaal worden geplaybackt. Als het maar prettig is.

ZEVENDE TAFEREEL

(Gisèle slaapt op de sofa. Cathérine en Odette dekken de tafel voor een laat ontbijt. Niemand ziet er echt fit uit.)

ODETTE- (Geamuseerd) Zouden wiJ je logés niet beter vergasten op een ontbijt op bed?

CATHERINE- (Gisèle geamuseerd bekijkend) Daar zijn wij toch **volop mee bezig. Neen, neen, wij gaan ze niet te** zeer verwennen. Ik vind, dat het gisteravond al meer dan welletjes is geweest. Als ik zie, wat een lege flessen er in de keuken staan...

ODETTE- (Wat voorzichtig) Kan jij geloven, dat ik mij er **niet veel meer van herinner?**

CATHERINE- Allemaal waren wiJ behoorlijk boven ons theewater. 't Is niet voor niets, dat de meesten niet uit hun bed geraken.

ODETTE- Bernards imitatie van Eddy Wally herinner ik mij nog vaag.

CATHERINE- Nadien heeft Claude nog een fragment gezongen uit **'Parsival'**.

ODETTE- (Verwonderd) Claude?

CATHERINE- Hier stond hij, met zijn armen wijd open à la Lucia-**no Pavarotti, met zo'n witte zweetdoek over zijn arm.** Jij zat toen op deschoot van Philippe.

ODETTE- (Erg verrast) Ik? Op de schoot van je man?

CATHERINE- (Geamuseerd) Met je beide armen om zijn nek!

ODETTE- (Verrast) Daarvan herinner ik mij niets meer!

CATHERINE- (Plagerig) En jij wil, dat ik dat geloof? (Geamuseerd) Trek het je niet aan, ik trek het mij ook niet aan. Wat hij van jou heeft gekregen, moet ik hem niet meer geven.

ODETTE- (Zoekt een verontschuldiging) Heel de avond heb ik met Claude moeten meedrinken. Mijn glas was nog niet vol, of ik moest alweer leegdrinken.

CATHERINE- (Plagerig) Ik dacht dat jij zo dronk, omdat jouw restaurant ook voor de drank mocht zorgen... Drie croissants per man, is dat voldoende?

ODETTE- (**Geamuseerd**) **Ik vrees, dat dit voor sommigen van-** ochtend veel te veel is.

CATHERINE- Help jij mij eens even met de koffie?

(Catherine en Odette verdwijnen in de keuken. De haren helemaal in de war en de slaap nog in de ogen, komt Claude heel voorzichtig uit de logeerkamer gesloten. Behoedzaam loert hij naar alle kanten.)

CLAUDE- Niemand! Ze zullen mij hier toch niet alleen hebben achtergelaten? (Naar de logeerkamer kijkend) Hoe ben ik vannacht in dat bed geraakt?

(Plots vindt hij Gisèle op de sofa.)

CLAUDE- Zij is er ook nog. (Wat ironisch) Wat ligt zij "hier" te doen? Waarom is zij vannacht niet bij mij komen liggen? (Schrikt plots) Bij mij? Iemand bracht mij vannacht naar bed! Een vrouw! Ik herinner het mij nog heel vaag. Maar wie was zij? En wat is er nadien met haar gebeurd?

(Een nog erg slaperige Philippe komt uit de slaapkamer gesloten.)

PHILIPPE- Hier is nog volk, zie ik.

CLAUDE- Goedemorgen!

PHILIPPE- (Wat ironisch) Een goede morgen is anders! Zijn wij hier nog de enigen, wij twee en die schone slaapster?

CLAUDE- Ik weet het niet. Ik kom ook net uit mijn kamer.

PHILIPPE- (Voorzichtig polsend) En jij was daar alleen?

CLAUDE- (Iets te heftig) Natuurlijk was ik daar alleen!... (Op de slaapkamer duidend) Was jij daar alleen?

PHILIPPE- (Iets te heftig) Natuurlijk was ik daar alleen!... (Voorzichtig) Alhoewel...

CLAUDE- (Benieuwd) Alhoewel?

PHILIPPE- (Vlug) Niets!

CLAUDE- (Aandringend) Jij twijfelt!

PHILIPPE- (Aarzelend) De twee hoofdkussens zijn allebei beslapen.

CLAUDE- (Erg benieuwd) Door wie?

PHILIPPE- (Vlug) Door mij en Cathérine natuurlijk!

CLAUDE- (Verrast) Cathérine? De kokkin?

PHILIPPE- (Probeert van de verwarring bij Claude gebruik te

maken, om zichzelf uit de problemen te werken) Neen ,
neen, Cathérine is mijn vrouw!

- CLAUDE- (Ongelovig) En Odette?
- PHILIPPE- Zij is de kokkin, de restauranthoudster die hier gisteravond het souper verzorgde,
- CLAUDE- (Ongelovig) De vrouw van Bernard?
- PHILIPPE- Juist!
- CLAUDE- (Op Gisèle duidend) En wie is zij dan?
- PHILIPPE- Gisèle, de keukenhulp van Odette!
- CLAUDE- (Helemaal in de war) Ben jij wel zeker, dat Cathérine **'jouw' vrouw is?**
- PHILIPPE- (Wat verontwaardigd) Ik zal toch wel weten, met wie ik al meer dan tien jaar ben getrouwd?
- CLAUDE- En jij bent nu nuchter?
- PHILIPPE- Dat denk ik toch.
- CLAUDE- (Wijfelend) Dan moet ik vannacht een fameus stuk in mijn voeten hebben gehad!
- PHILIPPE- (Wat ironisch) Tegen wie zeg jij het?
- CLAUDE- (Voorzichtig informerend) Heb jij mij vannacht naar bed zien gaan?
- PHILIPPE- (Ietwat ironisch) Misschien wel, maar ik herinner het mij niet meer.
- CLAUDE- (Voorzichtig) Jij herinnert je dus ook niet meer **met wie?**
- PHILIPPE- (Erg benieuwd) Ben jij hier vannacht met iemand naar bed geweest?
- CLAUDE- (Lichtjes opgewonden) Ik weet het niet meer met zekerheid!
- PHILIPPE- (Benieuwd) Maar er staat je nog iets van voor?
- CLAUDE- Vaag.
- PHILIPPE- (Ongerust) Toch niet met Cathérine?
- CLAUDE- (Wat opgewonden) Ik weet het niet!
- PHILIPPE- (Benieuwd aandringend) Had zij een wrat op haar linkerschouder?
- CLAUDE- (Opgewonden) Ik weet het niet!... (Plots) Nu jij

het zegt, ik heb zoiets gevoeld!

PHILIPPE- (Ontsteld) 't Is niet waar!

CLAUDE- Nu ja, dat wil nog niets zeggen! Aan elke vrouw is **er wel ergens een wrat!**

PHILIPPE- Heb jij hier, behalve ons gedrieën, nog iemand gezien vanochtend?

CLAUDE- Niemand gezien of gehoord! Maar de tafel staat wel gedekt!

PHILIPPE- Dan zijn de dames wellicht in de keuken... en Bernard in de badkamer.

(Philippe klopt op de badkamerdeur. Er komt geen enkele reactie.)

PHILIPPE- Niemand!

CLAUDE- (Twijfelt nog steeds) Gisteren zat Bernard hier toch achter Gisèle aan?

PHILIPPE- Neen, neen! Achter Odette!

CLAUDE- Ben jij daar zeker van?

PHILIPPE- Zij is toch zijn vrouw!

CLAUDE- (Ongewild komisch) Ik moet dringend mijn hoofd eens onder de kraan gaan houden! Ik ben zo terug!

(Claude verdwijnt in de badkamer.)

PHILIPPE- (Geamuseerd) Voor alle zekerheid ga ik alle sporen van een mogelijk overspel maar vlug uitwissen!

(Op de tippen van de tenen begeeft Philippe zich vlug in de richting van de slaapkamer. Net voor hij de deur heeft bereikt, verschijnen Cathérine en Odette met de koffie, de melk en de suiker.)

CATHERINE- (Vriendelijk) Waar ga jij naartoe?

(Philippe stopt abrupt, en neemt een onschuldige houding aan.)

PHILIPPE- (Onschuldig) Nergens.

CATHERINE- Ik had de indruk, dat jij op de tippen van de tenen wou wegsluipen.

PHILIPPE- (Wat overdreven) Neen, neen! Ik was volop bezig met mijn ochtendgymnastiek.

(Aan een snel tempo haast Philippe zich op de tippen van de tenen door de kamer.)

- PHILIPPE- (Gemaakt enthousiast) Een zeer goede oefening voor de beenspieren!
- ODETTE- (Erg vriendelijk) Goed geslapen, Philippe?
- PHILIPPE- (Meteen achterdochtig) Waarom vraag jij dat?
- ODETTE- (Vriendelijk) Zomaar.
- PHILIPPE- Ja, ja, ik heb goed geslapen. •. (Probeert te achterhalen, wat er vannacht is gebeurd) Jij ook?
- ODETTE- (Erg enthousiast) Ik heb een fantastische nacht beleefd!
- PHILIPPE- (Erg benieuwd) O ja?
- (Even hoopt Philippe, dat Odette wat verder uitweidt. Odette doet onschuldig verder met tafeldeken.)
- PHILIPPE- En jij, Cathérine, heb jij goed geslapen?
- CATHERINE- (Erg enthousiast) O ja! Zalig!
- PHILIPPE- (Een en al achterdocht) Hoe vond jij het in bed?
- CATHERINE- (Onschuldig) Welk bed?
- PHILIPPE- Het bed waarin jij hebt geslapen natuurlijk!
- CATHERINE- (Onschuldig) Goed zeker. Was er misschien iets met dat van jou?
- PHILIPPE- (Erg achterdochtig) Neen, neen! (Gemaakt enthousiast) Claude beweert, dat hij vannacht met een vrouw heeft geslapen, maar hij herinnert zich niet meer met wie! (Grappig) Stel je dat voor!
- ODETTE- (Blijkbaar onschuldig) Dat overkomt ons al eens allemaal.
- PHILIPPE- (Benieuwd) O ja?
- ODETTE- (Vrolijk) Niet waar, Cathérine?
- CATHERINE- Natuurlijk!
- (Philippe beziet zijn vrouw met grote ogen.)
- PHILIPPE- (Plots) Waar is Bernard?
- ODETTE- (Wat ironisch) Dat vraag ik mij al de hele ochtend af!
- PHILIPPE- (Voorzichtig) Heeft hij vannacht dan niet bij jou gelegen?

- ODETTE- (Geamuseerd) Je man wordt wel heel indiscreet, Cathérine!
- PHILIPPE- (Plots) Hij is er toch niet vandoor met Nathalie?
- ODETTE- (Rustig) Nu jij het zegt! Die ben ik ook nog nergens tegengekomen.
- PHILIPPE- (Plots tot Cathérine) Ik heb Claude Baudouin verteld, dat jij mijn vrouw bent! En dat Odette de **vrouw is van Bernard!**
- CATHERINE- Dan is je kans om in zijn orkest te geraken voorgoed verkeken!
- PHILIPPE- Die is al verkeken van gisteravond. Ik denk niet, dat hij onze muzikale happening heeft weten te waarderen. (Opgewonden) En dat allemaal door de schuld van die onnozelaar van een Bernard! Als ik die nog ooit te pakken krijg ...
- (De haren nogal verward, komt Bernard uit de studio. In zijn hand heeft hij een paar rode damesslippers.)
- BERNARD- (Opgewekt) Goedemorgen!
- ODETTE- Vanwaar kom jij?
- BERNARD- Uit de studio.
- ODETTE- En waar heb jij geslapen?
- BERNARD- (Op de studio duidend) Daar, op de luchtmatras.
- PHILIPPE- (Benieuwd) Met wie?
- BERNARD- (Onschuldig) Dat herinner ik me niet meer. Maar zij heeft wel haar slippers vergeten.
- PHILIPPE- (Verontwaardigd) Cathérine, die zijn van jou!
- CATHERINE- Dat klopt! Maar al van gisteravond draag ik deze blauwe.
- ODETTE- En ik loop altijd op blote voeten 's avonds en 's nachts. Mijn voeten kunnen geen slippers verdragen!
- BERNARD- (Op Gisèle duidend) En zij heeft haar schoenen nog **aan!**
- PHILIPPE- Waar is Nathalie?
- BERNARD- Dat weet ik niet! (Dom) Denk jij, dat haar voetjes in deze slippers hebben gezeten? (Wat weemoedig de slippers bekijkend) Wat jammer, dat ik daar niet meer met mijn volle verstand bij was!
- CATHERINE- Wij moeten aan tafel! De koffie wordt koud!

- BERNARD- Die wil ik voor geen geld missen! Hij was bijzonder lekker gisteravond!
- ODETTE- Gisèle, word wakker! Het is etenstijd!
- (Met het nodige gekreun, komt Gisèle recht. Met moeite realiseert zij zich, waar zij is.)
- GISELE- Waar ben ik? Wat doe ik hier?
- BERNARD- (Geamuseerd) Gisteravond laat heb jij hier de Sound-mix-show gewonnen!
- GISELE- Hoe kom ik hier op deze sofa terecht? Vannacht ben ik toch in een bed gaan liggen!
- PHILIPPE- (Erg benieuwd) Ben jij daar zeker van?
- GISELE- Heel zeker! Ik stond hier in het midden van de kamer en al die deuren draaiden in het rond aan mij voorbij. Draaien en draaien maar! Ik ben naar de kant gestapt, en de eerste de beste deur ben ik naar binnen gesprongen. Maar ik heb ze tegen mijn hoofd gekregen. Ik moet op slag groggy zijn geweest... Hoewel...
- PHILIPPE- (Benieuwd) Hoewel?
- GISELE- (Aarzelend) Iemand heeft mij op bed gelegd •..en heeft mij uit mijn kleren geholpen. (Schrikt plots) Een man!
- BERNARD- (Erg benieuwd) Wie?
- GISELE- (Ietwat ironisch) Als ik mij dat nog eens herinnerde!
- BERNARD- (Gewoon) Waar ben jij vanochtend wakker geworden, Odette?
- ODETTE- Hier in de zetel.
- PHILIPPE- (Erg benieuwd) En jij, Cathérine?
- CATHERINE- (Blijkbaar verontwaardigd) Durf jij zoiets vragen?
- ODETTE- Cathérine sliep hier op die stoel, met haar hoofd op de tafel.
- PHILIPPE- De hele nacht?
- ODETTE- Alleszins op het moment, dat ik haar wakker heb gemaakt.
- (Gewassen komt Claude uit de badkamer.)
- CLAUDE- (Opgewekt) Onze dames zijn er ook! (Ongegeneerd) En, Philippe, ben jij er al achter gekomen, wie van

de dames er vannacht bij jou heeft geslapen?

(Philippe staat er erg onwennig bij.)

CATHERINE- (Erg benieuwd) Sliep er iemand bij hem?

BERNARD- (De dames beziend) Als jullie beweringen kloppen, moet dat Nathalie zijn geweest. (Bezielt de slippers) Maar zij was ook bij mij.

CLAUDE- En wie lag er dan bij mij?

BERNARD- (Dom) Dat kan ook alleen Nathalie zijn geweest.

ODETTE- (Erg achterdochtig) Ik heb zo de indruk, dat er iets niet klopt!

BERNARD- (Heimelijk geamuseerd) Ofwel heeft Nathalie hier "de" nacht van haar leven beleefd!

ODETTE- (Wat ironisch) Toch niet met jou! Jij kon niet eens meer op je benen staan.

CATHERINE- De tafel staat gedekt! Laat de koffie niet koud worden!

PHILIPPE- (Meteen bedenkelijk gezicht) Ik heb niet zoveel trek deze ochtend.

GISELE- (Flauwtjes) Mijn maag doet het ook niet. Ik vrees, dat er eerder iets uit moet dan erin.

CLAUDE- Ik heb ooit meer eetlust gehad.

BERNARD- Eigenlijk eet ik nooit 's morgens.

CATHERINE- (Tot Odette) *Voor* wie hebben wij hier ons best staan doen?

ODETTE- (Resoluut) Wie 's nachts in **vorm is** moet 's ochtends **niet** komen klagen!

(Met de schaal met **croissants** gaat zij het gezelschap af.)

ODETTE- Vooruit! Eten allemaal!

PHILIPPE- Ik maak mij zorgen om Nathalie.

CATHERINE- (Wat ironisch) Ik ben je vrouw, en om mij heb jij je nog nooit zorgen gemaakt!

PHILIPPE- *Voor* vanmiddag zou zij hier niet worden afgehaald! En toch is zij er niet meer! Heeft iemand van jullie haar nog gezien vanochtend?

ODETTE- Hier bij de dames lag zij niet!

BERNARD- (Dromerig) Zouden haar voetjes passen in deze

slippers?

- CLAUDE- Als er iemand is waarover wij ons geen zorgen hoeven te maken, is het wel Nathalie!
- PHILIPPE- Jij hebt goed praten, jij zit er voor niets tussen!
Maar zij is 'mijn' gaste!
- BERNARD- En 'ik' heb haar ingehuurd!
- ODETTE- Waarom doe jij zo'n stomiteiten?
- CLAUDE- (Tot Odette) Jij bent dus de vrouw van Bernard?
- ODETTE- Dat klopt!
- CLAUDE- (Snapt het blijkbaar niet al te best) Maar gisteravond zat jij hier toch mee aan tafel samen met Philippe en mij!
- ODETTE- Ook dat klopt!
- CLAUDE- (Met nadruk) Als de vrouw van Philippe!
- PHILIPPE- Ik zal het je uitleggen.
- CLAUDE- Ik denk niet, dat dit nog nodig is! Jullie hebben geprobeerd mij te bedriegen!
- PHILIPPE- (Eerlijk) Het spijt mij! (Moedeloos) Mijn kansen om nog in jouw orkest te geraken, zijn nu helemaal verkeken.
- CLAUDE- Integendeel! Toen ik jou hier gisteravond viool hoorde spelen, was het mij meteen heel duidelijk ... Die man moet ik hebben in mijn orkest!
- PHILIPPE- (Totaal verrast) Mij?
- CLAUDE- (Resoluut) Jou, en niemand anders! Zo'n artiest hoorde ik nooit eerder bezig!
- PHILIPPE- (Overgelukkig) Hoor jij dat, Cathérine?
- CATHERINE- (Alsof het de gewoonste zaak is) Ik heb het je toch altijd gezegd!
- CLAUDE- Ik betaal je meteen als eersterangs! Oké?
- PHILIPPE- (Erg gelukkig) Natuurlijk!
- CLAUDE- Tekenen wij dan meteen het contract?
- PHILIPPE- (Erg enthousiast) Laat maar komen!
- (Claude haalt meteen het contract te voorschijn. Philippe maakt al aanstalten, om het te ondertekenen.)

ODETTE-- (Tot Philippe) Een ogenblik! Ik bied je een contract aan, om samen met Bernard iedere avond op te treden in mijn restaurant! Jij krijgt dezelfde maandwedde als bij Claude, en je overuren worden je dubbel betaald ... in het zwart!

CLAUDE- (Opgewonden) Jij wil mij toch niet onder mijn vleugels schieten?

ODETTE- Je alleen maar op een gezonde manier beconcurreren!

CLAUDE- (Tot Philippe) Jij krijgt meteen de wedde van een solist!

ODETTE- (Resoluut) Bij mij krijg jij nog honderd euro meer!

CLAUDE- (Erg opgewonden) Ik vroeg hem het eerst!

ODETTE- (Resoluut) Ik betaal hem het meest!

PHILIPPE- (Wat wanhopig) Wat moet ik doen, Cathérine?

CATHERINE-(Droogweg) Je plan trekken natuurlijk! Of ben jij daarvoor nog niet oud genoeg?

PHILIPPE- (Hulpeloos) Wat zou jij doen in mijn plaats, Gisèle?

GISELE- Ik ben van plan, in de showbizz te gaan. Ik meende jou te vragen, mij te begeleiden.

PHILIPPE- (Wanhopig) 't Is niet waar! En hoeveel betaal jij?

GISELE- Ik heb geen rooie duit! (Lief glimlachend) Maar er zijn interessantere dingen, die ik wel heb!

(Nathalie komt uit de hal.)

NATHALIE- (Erg opgewekt) Goedemorgen, allemaal!

CATHERINE-Vanwaar kom jij?

NATHALIE- (Enthousiast) Ik heb mijn ochtendwandeling gemaakt!
Dat was nodig na 'zo'n' nacht!

CATHERINE-(Tot Nathalie) Ook een kopje koffie?

NATHALIE- Graag!

BERNARD- Ik vind hem niet zo lekker als vannacht!

CATHERINE-Dat was er van Nathalie.

NATHALIE- In ieder kopje had ik eerst een grote soeplepel cognac gedaan.

PHILIPPE- (Ironisch) En wij maar koffie drinken, om nuchter te worden!

- BERNARD- (Enthousiast tot Nathalie) Wil jij deze slippers **eens passen?**
- NATHALIE- (Vriendelijk) Waarom?
- BERNARD- (Geamuseerd) Ik wil weten, wie er vannacht bij mij heeft geslapen!
- NATHALIE- (Erg vriendelijk) Wil jij dat echt weten?
- CLAUDE- (Erg benieuwd) Weet jij, wie er bij wie heeft geslapen?
- NATHALIE- (Geamuseerd) Natuurlijk weet ik dat! Bij het inschenken heb ik mijzelf meestal overgeslagen. En van die heerlijke koffie heb ik ook niet gedronken!
- PHILIPPE- (Benieuwd) De dames beweren, dat zij hier in de zithoek of op een stoel hebben geslapen!
- NATHALIE- Niet altijd! Toen ik hier en in de keuken gedaan had met opruimen, hoorde ik jullie bezig in de kamers. Ik heb toen maar meteen orde op zaken gesteld, en de dames naar hier gehaald. (Geamuseerd) Maar ja, een deel van het kwaad was toen al geschied!... Willen jullie echt, dat ik alles vertel? Dat jullie weten, wie er vannacht met wie aan de slag is geweest?
- CLAUDE- (Geamuseerd) Voor mij niet gelaten!
- PHILIPPE- (Niet op zijn gemak) Zou jij daarmee niet beter wachten tot straks?
- ODETTE- (Niet op haar gemak) Eigenlijk is dit niet zo belangrijk.
- CATHERINE- (Vlug) Drink eerst **maar** een lekkere kop koffie!
- NATHALIE- (Plagerig) Jullie zijn **precies** ongerust?
- ODETTE- (Blijkbaar niet akkoord) Ik?
- PHILIPPE- (Nogal stout) Ik helemaal **niet!**
- CATHERINE- (Stout) Het **interesseert** ons gewoonweg niet **meer!**
- BERNARD- (Dromerig naar de slippers kijkend) En toch had ik eens graag geweten, wie er in deze slippers heeft gezeten!